Oglinzile Paralele ale Genezei

Poeme Filosofice

Sorin Cerin

SORIN CERIN

OGLINZILE PARALELE ALE GENEZEI

Poeme filosofice

2017

SORIN CERIN

-OGLINZILE PARALELE ALE GENEZEI-

-poeme filosofice-

Manufactured in the United States of America

ISBN-13: 978-1548210670

ISBN-10: 1548210676

SORIN CERIN
-OGLINZILE PARALELE ALE GENEZEI-
-poeme filosofice-

După lecturarea volumului *Oglinzile Paralele ale Genezei,* am decis să atașez fără să scot ancorele, așa cum apare în forma lui orginală, articolul Sorin Cerin, din enciclopedia Metapedia, la data de 17 Iunie 2017 pentru a putea face, pentru cei ce doresc, un periplu prin titlurile cărților scrise de mine sau prin notele critice dedicate acestora.

Vă mulțumesc,
Sorin Cerin

SORIN CERIN

-OGLINZILE PARALELE ALE GENEZEI-

-poeme filosofice-

CUPRINS

SORIN CERIN
-OGLINZILE PARALELE ALE GENEZEI-
-poeme filosofice-

SORIN CERIN
-OGLINZILE PARALELE ALE GENEZEI-
-poeme filosofice-

1) Roțile Sufletelor unor Motoare

Nicio Inimă de asfalt,
nu va putea iubi mai mult,
decât roțile Sufletelor,
unor Motoare,
care se rostogolesc peste ea,
care nici măcar nu știu,
cât de mult Combustibil de Iubire mai au,
strigând în Noapte,
cu farurile aprinse ale Viselor,
crezând că au ales,
indicatoarele de circulație sanguină corecte,
printre venele Destinelor mereu în Ambuteiaje,
printre Clipele,
care mor pe ecranele acceleratoarelor de Idei,
iluminate îndeajuns,
dar nicidecum,
de Lumina Divină,
a Întâlnirii,
pe care o așteptăm,
alături de Viitorul,
pe care l-am invitat la nunta,
Țevilor de eșapamente ale Cuvintelor,
care au început să poluze amarnic,
mirosind a Iluzii de Fericiri,
care au crezut în Eternitatea,
din Cimitirul pieselor de schimb,

al Adevărului Absolut.

2) Să înțeleagă Destinul

Priviri de hârtie,
mototolite și aruncate,
la coșul de gunoi al unui Adevăr,
căruia îi place atât de mult curățenia,
încât strânge toate resturile Răspunsurilor,
care n-au mai fost gustate,
de Sentimentele,
pierdute și triste,
de pe strada Întrebărilor,
din care Nimeni nu a mai reușit,
 să-și înțeleagă vreodată,
Destinul.

3) Lumea pe care o credeam

Coroane de aripi frânte,
aduse la Cimitirul Cuvântului Iubire,
pentru a zbura în Lumea de Apoi,
a Uitării,
de noi înșine,
unde sperăm,
că nu vom mai întâlni Singurătatea,
pe care ne-a livrat-o Destinul,
în Târgul Iluziilor Vieților și Morților,
noastre,
unde pentru un gram de Fericire,
ne-am plătit cu întreaga Existență,
Lumea,
pe care o credeam,
a fi a noastră.

4) Una câte una

Nu încerca să rupi,
Zilele,
împărțindu-le în bune și rele,
și-apoi să le toci cât mai mărunt,
una câte una,
până nu mai rămâne Nimic din Trecut,
pentru a le folosi,
în ciorba Destinului,
ca ingrediente,
care să ne acrească Iluzia Vieții,
și a Morții,
prea mincinos de dulce,
atunci când ne promite,
că vom fi Steaua Nemuririi,
care ne luminează,
Paradisul Infernului acestei Lumi.

5) Zborul către Înălțimi a Viselor

Crengi de Cer,
sfidează Norii Destinului,
bătând în Ferestrele fără de Noroc,
ale Iluziilor Fericirii,
până le sparg,
într-un Nesfârșit de Cioburi,
ale Clepsidrei Timpului,
în care ne tăiem venele,
Liberului Arbitru,
lăsându-l să sângereze,
pe lespedea rece și inertă,
a Cuvântului Iubire,
sub aripile căruia,
credeam că ne-am regăsit,
zborul către Înălțimi,
a Viselor.

6) În plămânii unui Timp

Ziduri de Amintiri,
opresc Torentele Libertății,
care vor să se reverse,
pe străzile pustii ale Prezentului,
ca să le spele,
de Praful Clipelor,
așternute,
 în plămânii unui Timp,
pierdut și bolnav,
de Dragostea unui Dumnezeu,
al Iubirii,
 Nimănui,
pe care nu-L mai caută,
 nici unul dintre Sfinții Părinți,
ai Iluziilor Vieții și Morții,
pe care le-am eternizat,
în Icoanele de ceară,
 ale Lumânărilor,
 Sufletelor noastre,
care încă mai pâlpâie,
după adevărul ruginit,
 de a redeveni,
Focul Sacru,
pe care l-am stins,
fără să vrem,
atunci când am crezut,
că ne putem crea singuri,

Lumea.

7) Libertatea Speranței

Am deschis larg,
brațele Orizontului încătușat,
în propria fugă de sine,
atunci când am dorit să cuprind,
Cuvântul Zidurilor,
pe care am încercat să le escaladez,
pentru a cuceri cetatea Timpului,
în care speram să te regăsesc,
știind că ești întemnițată,
de aceeași Singurătate,
a Iluziilor Vieții, Fericirii și Morții,
și ascunsă după gratiile Incertitudinilor,
pe care le-ai vopsit de curând,
în culori cât mai atrăgătoare,
pentru ca razele Întrebărilor,
să se privească în ele,
ca în niște Oglinzi Paralele,
ale căror Răspunsuri,
se pierd în Infinitul unei Libertăți,
a Speranței.

8) Norocul unui Ghinion

Valuri de sudoare,
lovesc țărmurile frunților unor Zile,
care alunecă încet dar sigur,
prin gâturile înnodate ale unor Clepsidre,
sparte de Amintiri,
ce-abia mai pot înghiți,
tot nisipul Clipelor care le compun,
Mortarul Sentimentelor,
turnat la baza unor Promisiuni,
ce-ar fi trebuit să susțină,
întreaga construcție a Iubirii,
dacă nu s-ar fi măcinat,
sub banalitatea Timpului de plumb,
din care și-a făurit potcoave,
Norocul unui Ghinion.

9) Cărbunii Amăgirilor

De câte ori,
n-am zgâriat lespezile de morminte,
în care ne-am înhumat Cuvintele,
Ferestrelor de Cer ale Fericirii,
întrupate în Țărâna Uitării,
pe care o scormonim,
cu unghiile Speranței,
până când țâșnește,
fiebinte și tulbure,
sângele unor Apusuri,
ale căror păr,
am fi vrut să-l smulgem,
din creștetul Inimii,
care bate surd și greu,
după Sentimentele pierdute,
ale Ochilor stinși,
pe cărbunii Amăgirilor,
ce-au întreținut,
Jarul unei Iubiri,
până s-au răcit,
înghețând în cuptoarele Sufletelor.

10) Adresele Destinelor noastre

Resturi de Vise,
colorate-n Curcubeul Zidurilor,
care ne închid Sufletele,
arcuindu-se pe Cerul unei Lumi,
ale căror Iluzii,
nu vor aparține cu adevărat,
Niciodată,
Fericirii,
pe care au abandonat-o,
în trenul Deșertăciunii,
care a vopsit-o,
în nuanțele triste ale Absurdului,
pentru a fi pusă la cerșit,
pe străzile întunecate și fără nume,
ale Suferinței,
unde ne sunt afișate și adresele,
Destinelor noastre.

11) Strigate de Tăcerile Surde

Ascult Noaptea,
lăsată peste Depărtările,
din tine însuți,
cum doboară Anii Lumină,
ai Sufletului,
încătușându-l în mantaua Indiferenței,
ca să-l păzească de frigul,
Cuvintelor insalubre,
strigate de Tăcerile Surde,
ale unor Sentimente,
care nu pot să accepte,
că și-au pierdut adresa Inimii tale,
pentru totdeauna.

12) Inimi de Vise Absurde

N-aș fi crezut,
că Cerul Cuvintelor,
se va prăbuși,
peste Țărâna,
care ne-a întrupat Destinul,
frământând un aluat al Deznădejdii,
copt în cuptoarele Deșertăciunii,
pentru a ne hrăni Clipele murdare,
de făina unui Trecut,
măcinat la Moara Deșertăciunii,
a cărui pâine de Lacrimi,
o mâncăm și azi,
feliindu-i Amintirile,
cu tăișurile ascuțite ale Zilelor,
care ne-au tăiat,
degetele sângerânde ale Apusurilor,
transformate în Inimi de Vise Absurde.

13) Cerul Adevărului

Învață-mă Doamne,
să-ți beau Aghiasma Iluziei Fericirii,
până la capătul paharului Suferinței,
acestei Lumi a Compromisurilor,
dintre Suflete și Întrupări,
prin care suntem obligați,
să dăm glas Țărânei,
pe roțile Timpului olar,
care ne învârte până când amețim,
pe caruselul Iluziilor Vieții și Morții,
din care nu putem coborî,
decât pe treptele Cimitirelor de Cuvinte,
pe care le urcăm,
crezând că vom atinge,
Cerul Adevărului,
dar primim în schimb,
atât de multă Moarte,
încât să nu o mai putem duce,
pe pașii Veșniciei,
care ne-a Creat,
intrând astfel într-o Eternitate,
mai Singură decât era,
înainte de a ne naște.

14) Înțeles și Neînțeles

Dumnezeu ne-a pus în mână,
Târnăcopul Iluziilor Lumii,
spunându-ne să spargem cu acesta,
stâncile Existenței,
care străjuiesc Deșertul Suferinței,
până când vom da,
de Apa binefăcătoare,
a Adevărului Absolut,
care continuă să se ascundă,
prin adâncurile subterane ale Neînțelesului,
pe care am fost educați să-L ocolim,
fiind parte a Păcatelor Originare,
din cărămizile cărora,
nu avem voie să ne clădim,
Fântâna Libertății,
care ne-ar putea spăla,
de Minciuna Creației,
al cărei unic Înțeles,
este Iluzia Vieții,
raportată la Iluzia Morții.

15) Ne-am pictat Icoana Veșniciei

Eram atât de mult Adevăr,
încât până și Iluziile Lumii,
au făcut un pas înapoi,
când Eternitatea Clipei,
a început să ne strălucească,
în Inimile Orizonturilor necuprinse,
ale Iubirii,
din care ne-am pictat Icoana Veșniciei,
la care să ne închinăm,
de fiecare dată,
când vom intra,
în catedrala Sufletelor noastre,
străjuită de Îngerii Sentimentelor,
care ne-au aprins Steaua Nemuririi,
pe bolta unui Univers,
al Luminii Divine,
pe aripile căreia,
vom zbura mereu,
spre depărtările infinite,
care ne vor apropia și mai mult,
de noi înșine.

16) Sevrajul Iluziilor Vieții, Fericirii și Morții

Închisorile de Vicii,
ale Timpului,
au ruginit într-atât,
prin Sufletele descompuse,
de Absurdul existențial,
încât au ajuns,
să nu mai permită,
nici unei Șanse,
să le mai treacă pragul,
fără să plătească,
îndeajuns de multă Moarte,
pentru fiecare pahar,
de elixir al Deșertăciunii,
care le va feri de Sevrajul,
Iluziilor Vieții, Fericirii și Morții,
din Lumea Păcatelor Originale,
obligatorii,
pentru fiecare Ființă,
prinsă în capcana conștientizării,
acestei Existențe.

17) Tot ce poate însemna Adevăr

Rătăcirile Existenței,
au născut Destinele,
care ne încondeiază Timpul,
Iluziilor unei Lumi,
a cărei Deșertăciune este ascunsă,
în spatele culorilor calde ale Sensului,
care evoluează spre culmile Vieții,
din care Moartea își va extrage,
tot ce poate însemna Adevăr,
chiar și dacă acesta definește o Minciună,
din aripile căreia să ne făurim Religii,
pe care să le așezăm,
pe frunțile unor Cuvinte de Plumb,
prin Ridurile cărora,
se se scurgă sudoarea binefăcătoare,
a Păcatelor Originale,
care să-i arate Dumnezeului străin de noi,
cât de mult muncim,
pentru Fericire.

18) Iubire sau Moarte

Cât Paradis,
poate să fie în Infernul,
Conștiinței,
Lui Dumnezeu,
încât a acceptat,
să Cunoaștem,
Existența,
și implicit pe El,
chiar dacă rătăcim,
pe Oceanul Iluziilor Fericirii și Suferinței,
întreaga noastră Iluzie a Vieții și Morții,
de care nu ne vom putea despărți,
decât prin Iubire,
sau Moarte.

19) Un Destin al Deșertăciunii

De câte ori nu ți-am scris,
pe lespedea de mormânt,
a Cuvântului Iubire,
în care am fost îngropați,
de un Destin al Deșertăciunii,
pe care nici o Floare de Dor,
depusă la căpătâiul nostru,
nu-l va putea alunga,
din Absurdul existențial,
al unei Lumi,
pe care nici unul,
nu ne-am fi dorit-o astfel,
chiar dacă a fost o minune,
să ne naștem,
pentru întâlnirea cu Moartea.

20) Nici chiar atunci

Am desenat,
 pe asfaltul Pustiului,
 din Inima Cerului,
 împovărat de Apusuri,
Sângele înfierbântat,
al unui Dumnezeu al Iubirii,
pe care,
 nu-L vom cunoaște cu adevărat,
Niciodată,
nici chiar atunci,
când ne vom dezbrăca,
 de toate Iluziile Existenței,
pentru a renaște în Veșnicia,
pe care azi,
 o vedem a fi Moarte,
la fel de goi,
 precum ne-am născut.

21) Vom exista noi

Sunt treptele pașilor,
Luminii Divine,
pe care vrei să le urci,
până când vei fi deasupra,
întregului Univers,
al Cuvântului Iubire,
din care a plămădit Dumnezeu Lumea,
care n-a mai vrut,
să-L înțeleagă,
după aceea,
fiindcă nu s-a mai simțit,
îndeajuns de iubită,
de propriul Destin,
care i-a fost hărăzit,
la nunta Iluziilor Fericirii și Suferinței,
cu Iluziile Vieții și Morții,
unde ar fi participat și Istoria noastră,
fără să știe că undeva-cândva,
într-un Viitor,
al Nimănui,
vom exista noi.

22) Nemurirea însetată

Ne scurgem prin albiile Iluziilor,
pentru a ajunge,
într-un Ocean al Întunericului,
din care Nemurirea însetată,
ne va bea Sângele fierbinte,
al Focului Sacru,
care îi va aprinde,
Veșnicia Luminii Divine,
încălzindu-i Pașii reci,
de-atâta Singurătate,
care vor deveni,
o Inimă a Adevărului Absolut,
ce va bate pentru noi,
Ora exactă,
a Iubirii.

23) O Lume a Compromisurilor

Turme de Clipe,
pasc iarba Iluziilor Vieții,
pentru a da cât mai multă Carne de Absurd,
abatoarelor Deșertăciunii,
unei Lumi,
 a Compromisurilor,
dintre fatalitate și dreptate,
dragoste și ură,
blestem și ajutor,
fericire și suferință,
care de fiecare dată se intersectează,
cu Moartea,
unica care nu poate face niciodată,
niciun Compromis.

24) Să rătăcim alături de Existență

Pereții scorojiți ai Destinului,
se surpă,
 în clepsidra înfundată a Timpului,
amintindu-și,
 de Clipele care i-au zgâriat,
cu unghiile încarnate ale Sufletelor,
care nu puteau înțelege,
cum de Lacrimile Focului Sacru,
a Iubirii,
au aprins Lumina Divină,
din Pașii pierduți ai Întunericului,
în care am fost abandonați,
 să rătăcim,
alături de Existență,
prin Iluziile care ne înveșmântă,
Viitorul,
Nimănui.

25) Inteligență Supremă

Avem nevoie de Sărbători,
fiindcă trebuie să fim învingătorii,
care au reușit să-și celebreze,
propria Iluzie a Vieții,
care-i apropie de Iluzia Morții,
cu fiecare Eternitate de Clipă,
care se pierde în abisul fără margini,
al Deșertăciunii,
care ne-a fost dată,
să o vedem,
în toată măreția ei,
prin ochelarii opaci,
ai Existenței,
pe care o conștientizăm,
printr-o Inteligență Supremă,
care ne lasă să cunoaștem,
doar ceea ce ne este Permis.
nimic mai mult.

26) Agonie și Absurd

Gratii de Foc,
ne ard Clipele,
irosindu-le,
la tălpile unor Iluzii,
unde jucăm de fiecare dată,
Rolul perfid al Suferinței,
fără ca să ne putem exprima,
și prin alte personaje,
cum ar fi cele,
care-și înving propria Moarte,
chiar dacă se pierd,
pe aleile Cimitirelor de Cuvinte,
tăcute și reci,
care nu mai inspiră nimic altceva,
decât,
Agonie și Absurd.

27) Încercând să ne înecăm

Atunci când Frazele,
vor deveni,
nervurile frunzelor ruginite,
ale Amintirii,
când Zorii însângerați,
vor scrie pe frunțile Orizonturilor,
cât de Dor le este,
de Ochii de Cer,
ai Îngerilor noștri,
când Ziua Speranțelor,
nu va mai reuși să învingă,
Noaptea Regretelor,
din care Timpul,
își va împleti funii de Veșnicie,
cu care să ne lege Singurătatea,
să știi că ne vom pierde în Moarte,
încercând să ne înecăm în Apele ei,
ca fiind unica salvare.

28) La Balul Morții

Speranțe de Plumb,
cad peste Pașii Evoluției,
făcuți de un Dumnezeu neîncrezător,
în propriile Șanse,
atunci când Inteligența Supremă,
își deapănă Iluziile,
peste Lumea,
care se lasă machiată și coafată,
de către acestea,
pentru a arăta cât mai bine,
la Balul Morții,
căruia îi datorăm,
Totul.

29) Zarurile Adevărului Absolut

Ziduri trucate-n Orizonturi necuprinse,
furate din cămara Dumnezeului Iubirii,
se vând scump,
Iluziilor Vieții și Morții,
ce le vor servi la rândul lor,
Bisericilor de Cuvinte,
ale Lumii,
Păcatelor Originale,
care ne-au fost date,
 spre a ne muta Speranțele,
pe tabla de șah a Deșertăciunii,
unde zarurile Adevărului Absolut,
nu vor fi aruncate niciodată,
de teama că ar putea învinge,
Libertatea.

30) Fantoma Cuvântului Iubire

Mi s-a părut că,
aş fi zărit,
Fantoma Cuvântului Iubire,
care ne-a născut,
o întreagă Lume,
numai a noastră,
unde ne ascundeam câteodată,
în unica ei Stea a Nemuririi,
agăţată de pereţii Catedralei,
Sufletelor noastre,
unde intrăm de fiecare dată,
să ne regăsim Trecutul Etern,
al Clipei,
care ne-a întâlnit Paşii,
ce orbecăiau,
printre buruienile Iluziilor Existenţei,
care nu ne lăsau,
să trecem mai departe,
de noi înşine.

31) Să evadeze pe Tărâmul Focului Sacru

Ne-am aprins candelele Viselor,
la mormintele unor Virgule,
după care nu a mai urmat Nimic,
care să ne lumineze Calea,
spre Veșnicia din noi înșine,
pe aripile căreia zburam,
până dincolo de Timpii şi Spațiile,
cu care ne încătușează Destinul,
Iubirea,
ce-ar vrea să evadeze,
pe Tărâmul Focului Sacru,
pe jarul căruia,
să-și ardă Clipele,
întregul Trecut,
întreaga Trecere,
pentru a rămâne doar cu Eternitatea,
din Ochii Universului nostru.

32) Ce căutăm acolo?

Sunt Furtuna,
care ți-a înecat Zilele,
din care și-a făcut Talisman,
Norocul,
unei Potcoave,
a Regretelor unei Amintiri,
aruncate pe marginea drumului,
unui Destin,
unde nu a mai găsit-o Nimeni,
Niciodată,
printre ierburile dese de Clipe,
pe care nu le-a mai cosit nici o Remușcare,
de când am rămas,
Vagabonzi,
fără Acoperișul,
Catedralei Sufletului,
Destinului nostru,
la Icoana căruia,
puteam undeva-cândva,
să ne adăpostim,
fără ca vreo Stea a Eternității,
să ne întrebe,
ce căutăm,
acolo?

33) Îngerul ascuns al Iubirii

Ai să-mi lipsești Fericire,
atunci când Urmele Eternității,
Îngerului ascuns al Iubirii,
ne va arăta,
că a călcat Țărâna,
în care ne-am întrupat Iubirea,
fără să aflăm vreodată,
că ne-ar fi lăsat,
vreo Veste,
din care să înțelegem,
că Îngerii săi,
ne-ar fi scris un Răvaș,
prin care să știm,
cât de mult,
putem să ne mutăm Timpul din loc,
pentru a prinde Eternitatea Clipei,
navigând,
pe Sângele Veșniciei,
pe valurile căruia,
rătăcim și azi,
dorind Mântuirea,
de Păcatele Originare,
ale Unui Dumnezeu,
care n-a fost niciodată,
al nostru.

34) La ultimul etaj al unui Destin

Ploua atât de tare,
cu Săruturile Țărânii din noi,
încât întreaga Vreme a Vremurilor,
părea că se scufundă,
în hățișurile de Nori ai Cuvintelor,
care ne spălau,
de noroiul Zidirii,
acestei Lumi a Iluziilor,
lăsând să ne inunde,
Lumina Divină a Fericirii,
chiar dacă nu știam de unde a sosit,
prin gările înghețate de Iluziile Vieții,
ale Timpului care ne-a îngrămădit,
la ultimul etaj al unui Destin,
care nu mai poate coborî niciodată,
în caz de Cutremur Spiritual,
sau Incendiu,
atunci când,
Eternitățile Clipelor ne-ar lua Foc,
de la Sângele înfierbântat al Răsăriturilor,
care nu mai vor să aștepte,
Sărutul Iluziilor Morții,
ce ne-a promis că ne redă,
Libertatea,
de a deveni o Veșnicie.

35) Pe Nimic

Chiar și atunci,
când Așteptam,
cărămizile Existenței,
pe care să le folosesc,
la construcția Catedralei Zâmbetului tău,
știam că Dumnezeu,
nu ne poate livra înainte de termen,
Iluziile Vieții, Suferinței,
Fericirii și Morții,
decât după împlinirea,
unui Timp al Deșertăciunii,
din care toate Genele Defecte ale Lumii,
să se poată înfrunta,
la Balul Non-Sensului Existenței,
unde Timpul își cheltuie,
 Eternitățile Clipelor,
pe Nimic.

36) Cuvintele Facerii au devenit Morgi de Vise

Trunchiuri de Veșnicii,
duse pe Apa Morții,
de plutașii Destinelor,
care ne fură,
cu fiecare Eternitate de Clipă,
rădăcinile propriilor Rătăciri,
ale unei Existențe,
care nu ne poate arăta Adevărul Absolut,
despre ea,
sau Dumnezeul care a făurit-o,
știind că ne este furată Cunoașterea,
care avea voie să vadă,
fără ochelarii magici ai Iluziilor,
care ne arată,
o Lume atât de diferită de Iubire,
încât,
Cuvintele Facerii au devenit,
Morgi de Vise,
din care suntem obligați să scoatem Zilnic,
cadavrele Înțelesurilor,
pentru a le înmormânta,
în Catedralele Sufletelor noastre,
din ce în ce mai neîncăpătoare.

37) Împărțirea Infinitului în Spațiu și Timp

Câtă Eternitate,
au irosit Clipele,
atunci când au vrut,
să-și îndeplinească Visele Creației,
în brațele unui Destin,
al Iluziilor Vieții și Morții,
din care nici Dumnezeu n-a reușit,
să-și ducă la Sfârșitul unui nou Început,
Facerea unei Lumi a Compromisurilor,
din care fiecare să ne putem,
tăia câte o felie de Timp,
pe care să o ungem cu Uitare,
înainte de a mușca din Veșnicia ei,
crezând că doar astfel vom deveni,
o Stea care nu va cădea niciodată,
din Blestemul unor Păcate Originare,
pe care am aflat,
că nu l-ar fi rostit Nimeni,
Niciodată,
în afară de un alt Dumnezeu,
pe care l-ar fi creat,
Împărțirea Infinitului în Spațiu și Timp,
de dinainte de a ne naște,
dar care acum,
ne este mai străin,
decât Străinul Subconștient al Adevărului Absolut,
din Genele Trecutului nostru.

38) A realizat cât de mult a greșit

Zidește-mi Veșnicia,
în Lumina Divină,
din Colierul Ferestrei de Cer,
pe care o deschidem la fiecare Răsărit,
fără să vrem,
știind,
că ne-a fost spartă,
de pietrele Clipelor,
aruncate de Timpul,
plin de venin,
care ne-a mușcat,
Vârsta Iluziilor Fericirii,
neștiind că trebuie să-l ținem legat,
în lanțurile Uitării,
pe care le-am lăsat,
la îndemâna Orgoliilor și Indiferenței,
din care Singurătatea și-a făcut Ziduri,
de Lacrimi,
atunci când a realizat,
cât de mult a greșit.

39) Din Cimitirul Cuvântului Iubire

Pierdut,
 printre valurile Sufletelor Frânte,
am încercat,
 să plutesc pe Zâmbetele unor Inimi,
care reușeau să se țină la suprafață,
atunci când treceau,
 prin Ambuteiajele Iluziilor Vieții,
care mă înecau,
de câte ori încercam să mă agăț,
de câte o Clipă,
 pierdută de propriul Timp,
ce-și ținea Virginitatea Eternității,
asunsă de Noroaie întrupate,
 precum era Timpul care mă născuse,
pentru a zidi,
 pereții de Țărână ai Morții,
din Cimitirul Cuvântului Iubire,
prin care Dumnezeul Nimănui,
ne-ar fi zidit Lumea.

40) A trecut pe lângă noi

Cât de tăioși,
să fi fost pașii,
Creației unui Dumnezeu,
care ne-au feliat Destinele,
în porții atât de inegale,
pentru Iluziile acestei Lumi,
încât am ajuns,
să ne hrănim,
cu mai multe felii,
de Moarte și Suferință,
decât de Viață și Fericire,
prin Cimitirele de Vise,
unde ne înmormântăm zilnic,
câte o Eternitate de Clipă,
care nici măcar,
nu vom ști vreodată,
că a trecut pe lângă noi.

41) Pentru Visele Zilelor

Risipiți,
pe străzile pustii ale Vremurilor,
săpăm în Țărâna Timpului,
morminte cât mai adânci,
pentru Visele Zilelor,
pierdute mereu prin întunecimile,
unor Zodii,
care nu pot să-și schimbe,
fețele de masă ponosite,
ale Suferinței,
care ne hrănesc,
Destinele,
fiindcă nu au îndeajuns de multe,
monede de schimb,
pentru a putea îndupleca Veșnicia,
cu strălucirea Speranțelor,
care li se veștejesc,
la tălpile unui Dumnezeu,
indiferent și ostil,
creat de Orgoliile și Refulările,
Vieții,
care este învinsă,
de fiecare dată,
de Moarte.

42) Trecere în Moarte

Risipiți,
printre firimituri de Clipe,
căutăm Veșnicia Stelei Destinului,
dar atunci,
când o vedem căzând,
înțelegem,
cât de efemeri suntem,
pe fruntea unei Lumi,
plină de sudoarea Zilelor,
unui Timp,
inconștient de propria lui Existență,
care nu constă în Trecere,
ci în Moarte.

43) Inefabil existențial

Cu fiecare Pas,
ne călcăm Viața în picioarele Existenței,
îndreptându-ne spre Moarte,
oricât de rătăciți am fi,
sub bolta unui Destin,
al Nimănui,
spânzurat,
de Inefabilul existențial al Nemuririi,
pentru a se ascunde,
în Cimitirul unui Cuvânt,
care a creat,
undeva – cândva,
o Lume,
a cărei Oglindire,
este Cunoașterea noastră.

44) Pe pieptul Destinului

Suntem clădiți din porți,
care ne închid sau deschid,
nasturii Zilelor,
ale căror Horoscoape de Întrebări,
ne dijmuiesc de fiecare dată,
Adevărul,
închizându-l în buzunarul unei Speranțe,
peste care tragem fermoarul Gândurilor,
ca nu cumva să o pierdem,
pe drumul către Moartea,
care ne așteaptă la fel de binevoitoare,
indiferent câte greșeli,
am fi strâns,
pentru a le tatua,
pe pieptul Destinului.

45) Sub podurile Trecutului

Viața este bordura,
care delimitează drumul către Moarte,
de teamă să nu vină cumva Destinul,
și să spargă Oglinzile Paralele ale Iluziilor,
în cioburile cărora să se taie,
Cimitirele de Cuvinte,
care ne încălzesc nouă,
Timpul,
care se scurge cuminte,
pe sub podurile Trecutului,
care ne macină,
Existența,
la Abatorul Clipelor.

46) Pe gheața fierbinte

Oricât am trage,
 de Vâslele Timpului,
nu vom putea înfrunta,
 Apa Iluziilor Morții,
fără a ne îneca,
 în propriul Destin,
care ne livrează,
 Non-Sensului Existențial,
total dezinteresat,
 de Orizonturile Viselor,
pe care am fi încercat,
 să le cuprindem vreodată,
patinând pe gheața fierbinte,
 a Cuvântului Iubire.

47) Atunci când ploua torențial

Rădăcini de Vise,
torturate,
de asfaltul negru și impersonal,
al Gândurilor,
peste care se învârt,
roțile grele și nepăsătoare,
ale Zilelor,
care-și transportă Timpul,
către Cimitirele de Amintiri,
care ne-au înveșmântat Destinele,
cu patosul și verva,
unor Speranțe,
la tălpile cărora ne-am rugat,
să trecem dincolo de noi înșine,
de nu știu câte ori,
atunci când ploua torențial,
cu Depresii, Regrete și Remușcări.

48) Ne oglindim deformat

Drumuri sordide,
roase de pașii Amintirilor,
merg tăcute și triste,
ducând Absurdul Lumii,
străjuit de Iluziile Vieții și Morții,
către Non-Sensul Existenței,
care ne-a fost predestinat,
de către Inteligența Supremă,
a Unui Dumnezeu,
pe care nu-L vom vedea sau înțelege,
Niciodată,
fiindcă nu are nimic în comun cu noi,
nefiind clădit,
după chipul și asemănarea cuiva,
fiind deasupra,
Oglinzilor Paralele ale Totului,
în care ne oglindim deformat,
și noi.

49) Dar de la Moarte

Am deschis larg ușile,
Catedralei Sufletului,
la toți Îngerii Eternităților Clipei,
care ne-au arătat,
cât de Veșnică poate fi Iubirea,
unicul Adevăr,
care nu ne este deformat,
de Oglinzile Iluziilor Existenței,
ce ne-a îmbrățișat Destinul,
în Sângele căruia,
rătăcim azi,
căutându-ne un Țărm,
pe Steaua Nemuririi,
care am primit-o în dar,
de la Moartea,
datorită căreia,
trăim.

50) Prin praful stelar al Destinului

Ne-am născut,
înmugurind pe ramurile,
Copacului Cunoașterii Iluziilor,
acestei Existențe,
în care am început să ne clădim Casa Vieții,
ajutați hotărâtor de Moartea,
care ne-a dat,
toate materialele de construcție,
de care aveam nevoie,
îndatorând-ne peste măsură ei,
fiindcă ne-a cerut dobânzi,
pe care nu le vom plăti niciodată,
până într-o zi,
când am vrut să ieșim,
din Noaptea Gândurilor,
care ne tăiau Clipele,
pentru Abatoarele Timpului,
la care se hrănea Iluzia Morții,
și am început să alergăm,
prin praful stelar al Destinului,
pe care l-am îmbrățișat,
sărutându-ne,
neștiind că de fapt întâlnisem Iubirea,
a cărei Lumină Divină,
ne-a alungat pentru totdeauna,
Întunericul.

51) Abisurile Întunecate ale Nefericirii

Atunci când Dumnezeu,
a întors Paginile Neantului,
pentru a scrie epopeea Creației,
purta Ochelari atât de Opaci,
încât uitase,
de razele binefăcătoare,
ale Luminii Divine,
care îi ilumina Conștiința,
zidindu-ne un Destin,
inspirat,
din Abisurile Întunecate ale Nefericirii,
în care se surpau neîncetat,
Visele Dumnezeiești,
până să descopere Cuvântul Iubire.

52) Valorile Nonvalorilor

Ne naștem pentru a cădea mereu,
în brațele decăderii de noi înșine,
predestinați Iluziilor Existenței,
unde Viața și Moartea,
țin capul de afiș,
al Reperelor Motivaționale și Spirituale,
printre care trebuie,
să ne strecurăm Cimitirele Cuvintelor,
într-un slalom uriaș al Imposturii,
Umilinței și Slugărniciei,
față de Valorile Nonvalorilor,
pe care Oglinzile Cunoașterii,
ne obligă să le acceptăm,
oricât de deformată ar fi imaginea lor,
reflectată în Adevărul Absolut.

53) Niciodată Nimic mai mult

Vibrez alături de Steaua Adevărului,
pe care nu o pot percepe,
datorită Iluziilor Existenței,
ce-mi acoperă Privirea,
cu vălul denaturat al Cunoașterii,
care-mi dă voie să observ,
doar ce vrea o anumită Inteligență a Universului,
Niciodată,
Nimic mai mult,
chiar dacă,
orbecăind pe drumul propriului Destin,
mă pot lovi,
oriunde și oricând,
de Moartea,
căreia am fost programați să ne îndatorăm,
pe Viață.

54) Oglinzile Paralele ale Genezei

Calcule absurde și abstracte,
vor să ne controleze până și Iubirea,
conștiente fiind,
că doar ea este unica punte,
către Adevărul Absolut,
care odată conștientizat,
ne va reda o cu totul altă Lume,
decât cea pe care suntem obligați să o percepem,
de către beneficiarul unei Mari Greșeli Cosmice,
pierdute în Genele noastre Defecte,
dar care nu este,
Dumnezeul Marii Contemplări Universale,
ci, un Eveniment,
prin care și pentru care,
Adevărul Absolut trebuia să se raporteze,
la Ceva,
pentru a Exista,
acel Ceva,
este Falsul sau Minciuna,
Moment,
în care s-au spart,
Oglinzile Paralele ale Genezei,
din cioburile cărora s-a născut Timpul,
când Spațiile s-au tăiat,
călcându-le.

55) Setea de A Fi

Hotare de Patimi,
stăpânite de Conștiințe perverse,
rătăcesc prin Sângele Apusurilor Existenței,
îmbibat cu Genele Defecte ale Creației,
din care ne astâmpărăm,
Setea de A Fi,
cei pe care bolile existențiuale,
ale Iluziilor,
nu-i ocolesc niciodată,
mai ales atunci,
când epidemiile Cimitirelor de Cuvinte,
ne năpădesc,
prin celulele ceasornicelor biologice,
ale Morții.

56) Vom primi în dar alte Păcate Originare

Rondele de Vise,
tăiate în Abatoarele Speranțelor,
se vând cât mai scump,
Conștiințelor care au agonisit averi,
din calculele perverse ale Evenimentului,
Inteligenței Universale,
care ne-a defectat Genele,
pentru a privi,
doar,
prin Ochelarii Iluziilor Existenței,
ale căror dioptrii existențiale,
nu avem voie să le schimbăm,
altfel vom primi în dar,
alte și alte,
Păcate Originare.

57) A Fi pe tărâmul ei

Noi soiuri de Conștiințe,
se daugă la speciile deja cunoscute,
ale Păcatelor Originare,
ocrotite prin Legea Divină,
a unor Religii,
a Jertfelor,
unicele care ne primesc,
cu brațele Cimitirelor de Cuvinte deschise,
la întâlnirea cu Moartea,
pe care am fi dorit să o înșelăm,
dacă nu ar fi existat,
datoria de A Fi,
pe tărâmul ei,
cu care ne hrănim întreaga Viață,
încă de la naștere.

58) Întreaga Datorie de A Exista

Cheile Conștiințelor,
abia pot urni din loc,
lacătele masive și ruginite ale Gândurilor,
care ne țin închiși,
în spatele gratiilor Iluziilor Existenței,
până ne vom plăti,
întreaga Datorie de A Exista,
Adevărului Absolut,
care strălucește prin noi,
prin Întuncimile Iluminate de Lumina Divină,
a Marii Contemplări Universale,
dăruindu-ne în schimb,
Păcatele Originare ale Evenimentului,
care ne-a defectat Genele.

59) Însoțiți de Iluziile Existenței

Zorii de Lumină Divină,
ai Genezei Universale,
s-au născut abia atunci când Dumnezeu,
în Marea Lui Singurătate,
pe care și-a Conștientizat-o,
a făurit Cuvântul Iubire,
ce a născut toate Universele Veșniciei,
iluminându-le cu Fericire și Destin,
până când,
toate acestea trebuiau să se raporteze la Ceva,
total Opus,
și astfel am apărut noi,
însoțiți de Iluziile Existenței.

60) Angoasa și Absurdul

Fără Geșeală,
Lumea ar fi o scoică,
fără cochilie,
prin care,
nu s-ar mai auzi niciodată,
șuierul Brizelor unui Timp,
care ne împrospătează Conștiința,
cu Iluziile Fericirii și Suferinței,
pentru a ne trăi Existența,
la cotele cele mai înalte,
ale Deșertăciunii,
din care să ne facem,
Catedrale întregi de Concepte,
între pereții cărora,
să se roage Angoasa și Absurdul.

61) Cineva Greșise Intenționat

Mi-am traversat,
pe Zebra Conştiinței,
Iluziile Existenței,
călcând când pe Viață când pe Moarte,
până când,
am înțeles,
că frontiera dintre Suferință și Fericire,
este trasată,
de Cimitirul Cuvântului Cunoaştere,
în funcție de numărul de Clipe ucise,
pentru un Țel,
de care și Dumnezeu,
s-a descotorosit,
atunci când a aflat,
că Cineva Greșise Intenționat,
aranjamentul Genetic,
al Universului nostru. .

62) Pustiul din noi

N-am avut niciodată,
o Cumpănă,
la Fântâna Existenței,
ca aceasta,
unde-și doarme somnul de veci,
Destinul,
care-și înclină,
frunzele de Veci,
ale Iluziilor Vieții și Morții,
către un Adevăr Absolut,
ce nu a aparținut niciodată,
unei Existențe,
din care Nimeni,
nu și-a făcut vreodată,
chip cioplit,
din Cuvântul Facerii,
unei Lumi,
care nu a fost niciodată,
a Pustiului din noi.

63) La Masa Tăcerii unor Speranțe

Am întâlnit,
la Masa Tăcerii unor Speranțe,
un Timp,
pe care Nimeni nu-l invitase să mănânce,
o porție cât de mică,
din Clipele unui Destin,
pe care nicio Conștiință nu l-a întrebat,
câte Vieți sau Morți a distrus,
atunci când și-a prăbușit Inima,
peste Zborul unei Zile,
care nu ne-ar fi aparținut Niciodată,
oricâte Existențe,
am mai fi avut de trăit,
într-o Reîncarnare,
a Deșertăciunii,
acestei Lumi.

64) Din Promisiunile Unui Dumnezeu

Atât de Singură,
ar fi murit Eternitatea Clipei,
unde ne-am întâlnit Existența,
încât nici o Clipă,
a Eternității Spațiilor,
din Promisiunile unui Dumnezeu,
al Conștiinței,
nu ar fi reușit să treacă,
peste Oceanul Speranțelor,
ale cărui Vise,
ar fi reușit să ne nască,
o nouă Lume,
a Luminii Divine,
pe care să o bem,
la masa Nemuririi.

65) Acoperișuri de Idei

Nu cred că am reuși vreodată,
să ne numărăm,
toți Spinii care ne-au rănit Conștiința,
fără să ne cunoaștem,
Dumnezeul Străinului din noi,
care i-a plantat,
în Sângele defect,
al Genelor Compromise,
din care ne-am construit,
Acoperișuri de Idei,
care să ne apere,
de Furtunile Existențiale,
ale unei Iluzii a Morții,
și Vieții,
cărora le datorăm de fiecare dată,
o întreagă Viață,
a Deșertăciunii.

66) Căuta cu înfrigurare

Dacă Cineva,
 ar îndrăzni,
 să ne numere Spațiile Singurătății,
cu siguranță,
 că i-am cere Timpului,
 să-l alunge,
 de pe Proprietatea,
 propriilor noastre Iluzii ale Morții,
din care ne-am făurit,
Adevăr și Destin,
fără să înțelegem vreodată,
cât de mult Dumnezeu,
a mai rămas nedescoperit,
de Pașii Veșniciei,
pe care ni-i căuta cu înfrigurare,
Existența,
ca să îi ucidă.

67) Spații de Cuvinte irosite

Atunci când ne-am semănat,
Genele Defecte ale Iluziilor,
nu am înțeles,
cât de multe Înțelesuri,
vor scormoni,
cu ghearele Existenței,
unei Lumi descompusă,
prin mormintele de Cuvinte,
ale căror Cimitire de Înțelesuri,
se vor înclina,
spre Sicriele Iubirilor,
care și-au pierdut Sensul,
pentru care,
Ferestrele de Cer ale Destinelor,
se vor deschide,
atunci când voi bate la Nemurirea,
Spațiilor de Cuvinte irosite,
ale lor.

68) Atât de greu câștigate

De câte ori,
am căutat printre Iluziile Existenței,
Flacăra Focului Sacru,
al Adevărului Absolut,
mi-am ars Speranțele,
conștient fiind,
că nu mă voi putea apropia,
niciodată mai mult,
de Dumnezeul unei Existențe,
al cărui Străin,
al Subconștientului Adevărului Absolut,
nu va reuși niciodată să facă Pace,
cu Deșertăciunea unei Lumi,
pe care Nimeni,
nu a invitat-o,
la Balul Timpului,
fără să-și plătească,
monezile Iluziilor Morții,
atât de greu câștigate,
de către,
propriul ei Destin.

69) Peste Trecutul Clipei

Ploua cu stropi de Amintire,
din propriul nostru Destin,
peste Trecutul Clipei,
care ne-a Întâlnit,
Moartea,
Iluziilor unei Existențe,
din care Cuvântul Adevărului,
 și-a făurit o Iubire,
a Nemuririi,
pe care ne-am înrămat-o,
 într-o Icoană a unui Dor,
de care nu ne-am putut despărți,
 nici măcar atunci,
când Cimitirele Clipelor,
 în care ne-am înmormântat Trecutul,
au devenit Viitor.

70) Lumea Josniciei

Nu-mi tăia Doamne,
Genunchii Norilor,
care-mi plouă,
cu Apa Iluziilor Vieții,
ce mi-a spălat fața,
Destinului,
încarnat în Țărâna Viselor,
din care ți-am făurit,
Eternitatea,
Stelei pe care,
nu am mai lăsat-o să-ți cadă,
în poala Pașilor Timpului,
meschin și feroce,
zămislit să devoreze,
Veșniciile Clipelor,
care ne-au fost dăruite Nașterilor,
noastre,
indiferent că au fost înghețate,
în Zăpada Compromisurilor,
sau în Iluziile Existenței,
care le-a vomat,
la tălpile nespălate,
ale acestei Lumi a Josniciei.

71) Decât o simplă Gară

Moartea a devenit,
opțiunea Iubirii,
în Lumea Deșertăciunii,
unde Existența a uitat,
să-și exprime Fericirea,
de a ne trăi,
Iluziile date din Abundență,
de către Destinul Străinului Subconștient,
al Adevărului Absolut,
care nu ne lasă niciodată,
să evadăm în Sângele Genelor Defecte,
care ne îneacă Viitorul,
ci doar în afara lui,
dincolo de noi înșine,
unde nu mai trebuie,
decât să zburâm deasupra propriei Morți,
care nu este nimic altceva,
decât o simplă Gară,
într-un Infinit de Spații și Timpi,
ai multor altor Gări,
pe care nu le vom putea număra,
Niciodată.

72) O Religie a Norocului

Ardeam după Eternitatea Privirii,
Dumnezeului,
pe care l-am zămislit,
după chipul și asemănarea ta,
la Icoanele căruia m-am rugat,
să pot întâlni Sfinții dorințelor tale,
care mi-au devenit,
o Religie a Norocului,
unei Întâmplări,
din care mi-aș fi dorit să-mi clădesc,
întreaga Catedrală a Cuvântului Iubire,
unde să ne reculegem de fiecare dată,
când Sufletele noastre,
vor dori să se roage,
Altarului ei.

73) Nectarul Fericirii

De ce ne-ai decăzut Doamne,
din Paradisul Infernului,
pe care ni l-ai clădit,
printre ruinele Bisericilor unor Cuvinte,
unde nu ne-am mai regăsit,
chiar dacă am încercat,
să ne zidim Catedrale de Iubiri,
din Iluziile Vieții și Morții,
din care n-am reușit,
să bem Nectarul Fericirii,
chiar dacă eram mai însetați de Tine,
ca Niciodată.

74) Diamantul Iubirii

Oricât de mult,
ai încerca să-mi spargi,
Eternitatea Clipei,
nu vei reuși,
decât atunci,
când vei deveni,
Veșnicia Destinului,
care ne-a ales,
să ne lovim,
de aceeași Lume,
a Suferinței și Fericirii,
din care să ne descoperim,
Diamantul Iubirii,
pe care să-l șlefuim,
până când va străluci,
îndeajuns de puternic,
încât să se identifice,
cu Lumina Divină,
a tuturor Existențelor noastre,
Anterioare.

75) La prânzul Destinului

Catargele cernite ale Conștiinței,
duc corabia Cunoașterii mai departe,
înfruntând uragane,
de Iluzii ale Existenței,
pentru a ajunge într-un port,
al Libertății de Sine,
numai cu ajutorul Morții,
care descătușează toate Forțele Întrupării,
pe care le lasă să pască libere,
Iarba Veșniciei,
din care Înțelepciunea,
își soarbe Iluminarea,
la prânzul Destinului.

76) La Moara Nimicniciei

Ne măcinăm,
la Moara Nimicniciei,
Cuvintele Adevărului Absolut,
până nu mai avem,
din ce să ne construim,
un acoperiș,
deasupra capului Minciunii,
Iluziilor Vieții și Morții,
pe care suntem obligați să o protejăm,
de ploile Clipelor,
care devin uneori torențiale,
când Timpul devine furios,
pe propria lui Vârstă,
pe care,
deși o ține ascunsă,
de Ochii de Plumb ai Lumii,
reușește câteodată să evadeze,
topindu-i,
în lacrimi grele de Regrete,
pentru Vremurile care s-au irosit,
fără rost.

77) Valurile Conștiinței legate la ochi

Aripi negre de Întuneric,
lovesc cu tărie,
Ferestrele Universului,
deschise,
pentru Moarte,
și închise,
pentru Viață,
ale Marii Contemplări Universale,
pe care ne-o respiră,
Străinul Subconștient al Adevărului Absolut,
care înfruntă Furtunile Genelor Defecte,
care se stârnesc adesea,
pe oceanul de Iluzii ale Existenței,
ce traversează rătăcitoare,
Valurile Conștiinței legate la ochi,
a Sângelui nostru.

Sorin Cerin – Enciclopedia Metapedia

Sorin Cerin (*n. 25 noiembrie 1963 la Baia Mare*) este un important filosof, autor de aforisme, eseist, poet și romancier român.

Cuprins

[ascunde]

Biografie

Marea parte a copilăriei o petrece la parohia bunicului său, preot ortodox, situată în comuna Săuca, judeţul Satu Mare.Acea casă parohială era locul unde a copilărit şi poetul maghiar Kolcsey Ferencz unul dintre scriitorii reprezentativi ai Ungariei.[1]După terminarea liceului la Baia Mare, urmează cursurile Institului de Limbă şi Cultură Italiană din Bucureşti. Participă activ la Revoluţia din decembrie 1989 fiind printre primii care reuşesc să intre în fostul Comitet Central. După evenimentele din decembrie devine redactor al secţiei politice al cotidianului *Dreptatea* al Partidului Naţional Ţărănesc Creştin şi Democrat. Datorită mineriadelor din cauza cărora a avut de suferit, alege calea exilului şi se refugiază în Statele Unite ale Americii. După câţiva ani se reîntoarce în România, stabilindu-se la Bucureşti, pentru a mai lipsi doar o perioadă când se afla pe continentul australian în calitate de corespondent internaţional de presă pentru Australia.[2][3]

Despre creaţia literară

Debut absolut

În 1986 debutează cu poezia intitulată *Marină* în *Almanahul BTT*, semnând cu pseudonimul Sorin Mara Angel sub care publică un an mai târziu un interviu cu criticul Alexandru Piru în revista Viaţa studenţească. În acea perioadă mai mulţi compozitori scriu melodii pe versurile lui, cum ar fi *Vasile Veselovski*, *Elly Roman*, *Dan Beizadea* şi alţii.

Debut editorial

În 2003 a debutat editorial cu romanul *Destin*.

Presa culturală

Apare în diverse reviste prestigioase de cultură,unde unii dintre cei mai importanți critici literari scriu despre opera sa. Printre revistele de cultură, amintim:**Convorbiri literare**, nr.9,(237),septembrie, 2015, paginile 25-28[4][5],**Familia** decembrie 2009 pag.216[6], ianuarie,2015, pag.60[7], iulie-august, , numarul 7-8, 2015, pag.242 [8], nr.11-12 noiembrie - decembrie 2015,pag.16-18 [9] **Oglinda literară**, **Levure Litteraire**[10],**Destine literare** din Montreal Canada,unde este publicat în fiecare număr al revistei, începând cu numarul 5 din aprilie -

mai 2009 și până la numărul 40, noiembrie-decembrie 2016,[11] **Caiete silvane**[12][13]**Nord literar**, nr.11(150), noiembrie 2015, pag 11[14]**Napoca News**[15]**Cronica română**, **Luceafărul de dimineață**,**Kogaion Review**[16], **L' etoile du Danube**,**Luceafărul** [17] **Luceafărul românesc**[18], *Ecoul*, *Viaţa literară*, **Monitorul cultural**,**Zona Interzisă** din Australia etc. Apar fragmente din opera literară şi filozofică,interviuri sau recenzii critice asupra operei scriitorului.

Procesul Wikipedia

Sorin Cerin a dat în judecată [19],[20] unii dintre administratorii sau foști administratori ai Wikipediei românești pe motiv că aceștia ar fi susținut, după cum anunță, pentru prima dată, postul de televiziune **Digi24** dar și alte pagini de știri[21],[22],[23] că **„Practic nu există material independent, serios care să-i probeze notabilitatea, opera este ignorată de specialiști.”**[24]. După această decizie privind ștergerea articolului Sorin Cerin din Wikipedia s-a cerut recuperarea respectivului articol pe motiv că sunt nenumărați specialiști universitari, recunoscuți de mediul academic, ca fiind critici literari importanți, care au scris despre opera lui Sorin Cerin încă de atunci.

Rezultatul a fost:"***Nu se mai discută de mult la obiect. Pagina rămâne ștearsă."***, după ce **s-a cerut insistent ca să nu se discute despre recuperare și argumentele aduse**,contrar tuturor politicilor și principiilor Wikipedia.[25]În cele din urmă scriitorul Sorin Cerin a protestat pentru modul calomnios în care a fost tratat. **Rezultatul este că Sorin Cerin a fost pus sub interdicția de a mai putea răspunde pe Wikipedia, pe termen nelimitat, deoarece se dorea ascunderea adevărului referitor la recunoașterea sa,de către cei mai importanți specialiști, critici literari, în diverse reviste prestigioase de specialitate, recunoaștere, care a fost pusă la îndoială, de către anumite persoane particulare, ce colaborează sau colaborau la proiectul Wikipedia, care l-au defăimat și calomniat pe Sorin Cerin, aducându-i grave prejudicii de imagine, persoane particulare, ascunse în marea lor majoritate sub diverse porecle, ale căror colaborări se bazează pe voluntariat, care au înlocuit rolul Justiției Române, unica în măsură să stabilească o interdicție pe teritoriul României, cu bunul lor plac.** Practic cenzurat fără scrupule exact ca și în perioada anilor cincizeci când multor scriitori le era interzis accesul în dicționare sau enciclopedii pe

diverse motivări mincinoase.[26] O astfel de cenzură se desfășoară și azi într-o Românie, considerată, democratică.Acest proces a fost declinat **Tribunalului București**, deoarece ar fi de competența sa și nu a **Judecătoriei Sectorului 3**, a cărei competență ar face obiectul de *necompetență materială*, motiv pentru care ar fi necesară o instanță de un grad ierarhic superior.

Aprecieri critice despre poezia filozofică la Sorin Cerin

- **Prof. univ.dr. Al Cistelecan** în cadrul rubricii *Avant la lettre*, sub titlul *Între reflecție și atitudine* apărut în revista ***Familia*** nr.11-12 noiembrie - decembrie 2015,pag.16-18, Al Cistelecan consideră despre poezia de meditație a lui Sorin Cerin, că:"Din cîte văd, Sorin Cerin e un fel de vulcan textual în continuă și maximă erupție, cu o scriitură deopotrivă de frenezie și de vituperanțe. În poezie mizează pe rafalele reflexive și pe elanul sapiențial, cultivînd, cum zice singur în subtitlul Nonsensului Existenței de aici, poeziile ”de meditație”. O modalitate între toate riscantă – și nu de azi, de ieri, ci dintotdeauna – întrucît tinde a se amesteca unde nu e chiar treaba poeziei, făcînd un fel de filosofare

versificată și, vrînd-nevrînd, tot felul de nacazanii și moralisme. Nu mai e însă cazul să ne reamintim de cele spuse de Maiorescu lui Panait Cerna în legătură cu ”poezia filosofică,” întrucît poetul le știe și el prea bine și tocmai asta vrea să înfrunte: riscul de a lucra doar în idee și de a subordona imaginativul conceptualului. Ce-i drept, nu e, pentru Sorin Cerin, nici o primejdie în acest sens, căci el e, de fapt, un pasional și n-atinge niciodată seninătatea cugetării și liniștea apolinică a gîndului; din contră, declamă cu pathos, mai degrabă dinlăuntrul unei traume pe care încearcă s-o exorcizeze și s-o sublimeze în radicale decît din interiorul vreunei păci de cuget sau al unei armonii reflexive. Chiar și ce sună a idee nudă, transcrisă adesea aforistic, e, de fapt, o răbufnire de atitudine, o transcriere de afect – nu cu răceală, ci mai curînd cu fierbințeală (i s-a și remarcat, de altfel, maniera mai profetică a enunțurilor). Dar cum metoda decolării lirice constă într-un fel de elevare a tot ce vine pînă la demnitatea articulării lor reflexive (de unde delestarea oricăror referințe la imediat, fie el biografic, fie mai mult decît atîta), poeziile lui Cerin se angajează abrupt în ecuațiile existențiale mari și definitive și nu-și pierd vremea în confesiuni

domestice. Ele atacă Principiul realității, nu accidentele ei. Totul e ridicat astel la o demnitate problematică, dacă nu și de altă natură, și pregătit pentru o procesare densificată. Riscurile formulei răsar, fatal, și aici, întrucît se vede imediat mecanismul acestei promovări a realului la dignitatea Lirei. Unul dintre mecanisme se trage din moștenirea expresionistă (fără ca Sorin Cerin să aibă altceva în comun cu expresioniștii) a majusculei, prin care se instaurează, brusc și imprevizibil, fie smerenia în fața radicalului, fie panica în fața majestății cuvîntului. De regulă majuscula botează stratul ”conceptual” (chiar dacă unele concepte sunt metafore), semnalizînd alerta problematică. Ce-i drept, Sorin Cerin face exces și risipă de majuscule, astfel încît de la o vreme ele nu mai creează nici panică, nici evlavie, căci abundența le sedează efectele de acest gen și le pervertește într-un soi de grandilocvență. Celălalt mecanism de elevare în demnitate se bizuie pe o anumită – poate asumată, poate premeditată – emfatizare discursivă, pe o îngroșare lexicală și pe o declamație de profunde și de grave. Se insinuează – de nu cumva se chiar instaurează – și aici o evidentă procedură de rețetă imaginativă, redundantă peste tolerant. Cum e și normal – ba

> chiar inevitabil – într-o lirică de reflecție ce vrea să se coaguleze în jurul unor nuclee conceptuale, modalitatea imediată de sensibilizare a acestor noduri conceptuale constă în materializarea abstracțiilor; senzualizarea lor e chiar modul lor de epifanizare lirică. Dar la Sorin Cerin mecanica imaginativă se bazează pe o simplă genitivizare materializantă a abstracțiilor (de unde imagini nesfîrșite de genul ”spinii Adevărului”, ”coșarii Împlinirilor”, ”periile Amăgirii” etc. etc.), sub care stă cel mai adesea un buton de personificare. Pe scala decantării în metafore stăm, astfel, doar pe primii fuștei, ceea ce produce, simultan, un efect de candoare imaginativă (sau discursivă), dar și unul de uniformizare. Probabil însă că această încredere în procedeele primare se datorează mizei pe decantarea gîndului, miză care lasă în subsidiar acțiunea imaginativă (iar pe cea simbolizantă cu atît mai mult) ca atare.

Dar nu cîte și nici ce idei bîntuie prin poeziile lui Sorin Cerin sunt, totuși, lucrul cel mai relevant (ideea, în general, dar și în acest caz particular, are un grad de indiferență la lirism). Dimpotrivă, în mod oarecum paradoxal, decisivă, nu doar definitorie, e atitudinea în care ele se strîng, afectul în care coagulează. Sub aparența unui discurs proiectat pe ”gînd”, Sorin Cerin

promovează, de fapt, un lirism (cam pus la uscat) de afecte existențiale (nu de afecte intime). Reflexivitatea poemelor nu e, din această perspectivă, decît un fel de penitență atitudinală, o hieratizare a afectelor violente. Stratul pasional e, în realitate, cel care se agită și el se vede în mai toate componentele lui, de la cele de vituperație la cele de evlavie sau tandrețe sublimată (ori, din contră, resentimentalizată). Poetul e, pe fond, un exasperat de starea lumii și de condiția omului și pornind de aici exersează sarcasme (crunte cel puțin ca șuvoi) pe seama ”Societății de consum” sau pe cea a deșertăciunii ”Iluziilor Existenței”. E o febră imprecativă care dă elan versurilor, dar care, mai ales, pune în vedetă discursivă exasperarea în fața acestei degradări generale. Atît de generale încît ea a cuprins și transcendentele, căci Sorin Cerin e mai mult decît iritat de instrumentalizarea lui Dumnezeu (și a credinței) în lumea de azi. Iritarea în fața coruperii sacrelor ajunge la culme în versuri de maxim tupeu blasfemic (”Ticăloşia Diavolului se numeşte Rău,/ pe când a Lui Dumnezeu, Bine.”, dar și altele, nu mai puțin provocatoare și ”infamante” la adresa Dumnezeirii); asta nu se întîmplă însă decît din pricina intensității și purității propriei credințe (Ștefan Borbely a evidențiat îndestul energia fervorii din poezia lui Cerin), dintr-un fel de absolutism

devoțional. Căci nu lirică de provocare și de imprecare face, de fapt, Cerin, ci dimpotrivă: lirică de devoțiune disperată și înflăcărată, prin care-l caută ”pe Adevăratul Nostru Dumnezeu/ atît de diferit de cel al catedralelor de genunchi roși/ la zidurile reci și inerte ale lăcomiei Iluziei Vieții”. E febra devoțională de pe reversul imprecațiilor și sarcasmelor, dar tocmai ea e cea care contaminează toate poemele. Dintr-un strat de ideale strivit ies, cu vervă pasională, atitudinile lui Cerin, atitudini eruptive oricît ar fi ele de codificate într-o lirică de reflecții."

- **Prof.univ.dr.Elvira Sorohan** Pentru a înțelege pe deplin cronica literară scrisă de Elvira Sorohan în **Convorbiri literare** unde face referire la un articol scris de Magda Cârneci referitor la Transpoezie, si publicat in România literară unde se specifică ce anume este poezia veritabilă, genială, marea poezie pe care o râvnesc poeții ultimului secol,[27] Elvira Sorohan, specifică în cronica dedicată poeziei ceriniene din **Convorbiri literare**,numărul 9,(237),paginile 25-28, 2015 [28] sub titlul **Un poet existențialist din secolul 21**, că:"Am în faţă trei plachete de versuri ale puţin cunoscutului şi nu lipsitului de inspiraţie poet, Sorin Cerin, ordonate într-o logică

descrescendo, uşor de înţeles, Nonsensul existenţei, Marile tăceri, Moartea, toate apărute în 2015, la Editura Paco, din Bucureşti. După ideile titulare, îndată te frapează şi vocabularul poetic al primei poezii ce te întîmpină cu sintagma „Iluzia Vieţii”, ortografiată cu majuscule. Este, în fond, o expresie moştenită din vocabularul consacrat al existenţialiştilor, deajuns ca să bănuieşti ce marcă vor avea poeziile. Înaintezi cu lectura fiind curios să vezi cît se menţine poetul pe aceeaşi coardă de fond, şi cît de adînc, cît de grav trăieşte întru această idee deloc nouă. Şi nu e nouă pentru că rădăcinile existenţialismului, modern reformulat, îşi trag seva din scepticismul biblicului, melancolicului Eclesiast, descurajat, în conştiinţa tragică a finitudinii ca destin. Este regele biblic un existenţialist avant la lettre. El descoperă că „vreme e a te naşte şi vreme e să mori”, în rest, „totul e vînare de vînt”. Ce se mai poate spune nou în vremea noastră, chiar în formulă personală, cînd existenţialismul a fost intens susţinut filosofic în secolele al XIX-lea şi al XX-lea, de la Kirkegaard şi pînă la Sartre, cu nuanţe specifice. O poezie în termenii existenţialismului statuat mai poate interesa fiinţa zilelor noastre, sclava imaginii vizuale şi a internatului, doar prin adaptări ori

actualizate adaosuri complementare ideii centrale şi nu în cele din urmă, prin puterea întoarcerii asupra sinelui. Este cam ceea ce încearcă să realizeze poetul Sorin Cerin, lăsîndu-ne, dintru început, impresia că trăieşte miracolul creator, inspiraţia. Voind să orienteze cititorul spre a căuta un anumit gen de poezie cultivată în aceste plachete (cu una şi aceeaşi copertă), autorul le subintitulează, ne varietur, „Poezii de meditaţie", cum şi sînt la nivelul ideilor. Dar, cît de adîncă şi cît de personală e meditaţia, n-o poţi spune decît la sfîrşitul lecturii, cînd sintetizezi ce anume aspecte ale ontologiei şi din ce perspectivă intelectiv-afectivă le dezvoltă poetul.

În mod cert, vocabularul poeziei existenţialiste universale, uşor de recunoscut, este acum redistribuit într-o altă topică, ceea ce conduce la combinaţii surprinzător de noi, unele îndrăzneţe, ori teribil de dure, cum sînt cele ce vizează biserica. Citind numai unul dintre cele trei volume e ca şi cum le-ai citit pe toate, se cîntă pe aceeaşi coardă, cu minime înnoiri de la o poezie la alta. Poetul se închide într-o sferă conceptuală unitară, de aici retorica specifică. Oriunde ai deschide unul dintre volume, te afli în centrul universului poetic, aceleaşi idei, aceeaşi atitudine de scepticism revoltat. La nivelul limbajului,

acelaşi vocabular, bine acordat cu sfera conceptuală, e recombinat în noi şi noi sintagme, cu actualizări ce ţin de mediul de astăzi şi chiar imediat al fiinţei aruncată în lume să ispăşească „Păcatul Originar”. Se ştie, pentru că spuneau înţelepţii, „fiul Evei nu trăieşte într-o lume lipsită de vaiete”. Ambiţia de a-şi construi o meditaţie personală, imposibil de realizat la nivelul vocabularului poetic deja obosit, e compensată de arta combinaţiei cuvintelor, fără să poată evita frecvenţa redundantă a unor sintagme. Cea mai frecventă, uneori plasată voit şi de două ori în aceeaşi poezie, este „Iluzia Vieţii”. Alte zeci de cuvinte cheie, complementare, frapează prin utilizare ostentativă, spre a sublinia ideea de „Nonsens al Existenţei”. Sînt preferate serii de cuvinte scrise cu majusculă: „Clipă”, „Nemurire”, „Iluzie”, „Absurd”, „Tăcere”, „Moarte”, „Eternitate”, „Adevăr Absolut”, „Vis”, „Liber Arbitru”, „Păcatul Originar”, „Iubirea”, „Singurătatea”, „Înstrăinarea”, „Dumnezeu” şi multe altele. Sintagma care aduce aici şi acum trăirea problematizată a existenţei este „Societatea de Consum”. Se degajă din poezie o frenezie a dublării cuvîntului ce susţine ideea. Adesea, această energie debordantă a reaşezării cuvintelor acoperă ceea ce cauţi în poeziile compuse pe una şi aceeaşi temă, adică trăirea intens afectivă a sentimentului „iluziei vieţii”, înăuntru, nu în

afară. Aici să mai amintim de maniera de a distinge cuvintele expresive ortografiate cu majusculă. Ploaia de majuscule tinde să inunde cîteva semnificaţii de bază ale poeziilor. Şi mai e o particularitate, punctuaţia. După fiecare vers, încheiat sau nu ca înţeles, gramatical sau nu, e pusă virgula; punctul e pus de preferinţă numai după ultimul vers. Altfel decît Eclesiastul biblic, poetul nostru, mai mult revoltat decît melancolic, ierarhizează deşertăciunile destul de puţin ordonat ca să poţi urmări idei clare. Semnificaţiile se aglomerează în una şi aceeaşi poezie, cum e Ierarhia Deşertăciunii. Dar nu e singura. De vină poate fi realitatea contemporană care provoacă pe multiple planuri sensibilitatea poetului. Cuvîntul „deşertăciune” e angajat într-o combinaţie gravă, tăioasă, pus să însoţească chiar fenomenul naşterii lumii, pentru a sugera, finalmente, prin alăturări culinare foarte originale, voit vulgarizatoare, dezgustul, „greaţa”, ŕ la Sartre, lăsate în urmă de conştiinţa absurdului existenţei. Am trimis la poezia Industrie a Cărnii Existenţiale: „Plugul Deşertăciunii sapă adînc,/ în ţărîna Existenţei,/ vrînd să însămînţeze genele Iluziei Vieţii,/ pentru a naşte Lumea,/ după o gestaţie prelungă,/ în pîntecul fără limite al Minciunii,/ care se sprijină pe Adevăr pentru a exista,/ …corbii negri ai gîndurilor,/ dezvoltînd,/ O

adevărată Industrie a Cărnii Existenţiale,/ începînd,/ de la fripturi de vise pe grătarul Absurdului,/ pînă la,/ mezeluri de cea mai bună calitate a Deznădejdii.” Ceea ce găseşti în această poezie: paradox, nonsens, nihilism, dezabuzare, visuri făcute scrum, toate acestea şi altele se vor multiplica, recombina caleidoscopic, în toată creaţia cuprinsă în aceste trei plachete. Dacă noţiunile şi conceptele sintetic cuprinse în cuvinte îşi păstrează constant înţelesul, soarta „cuvîntului” nu e aceeaşi, pare să meargă spre epuizare, ca şi forţa de înnoire a poeziei. Au şi cuvintele soarta lor, în afară de poezie, cum zice poetul. La început, paradoxal, „Toamna sentimentală” e părăsită „de recoltele înflăcărate de cuvinte”, frenetic adunate de temperamentul aprins al poetului îndrăgostit numai de anumite cuvinte, cele din semantica existenţialistă. Alteori, „Stoluri de Cuvinte,/ brăzdează cerul Amintirilor”. În registru schimbat, cuvîntul e chinuit ca instrument al presei, violentă, pe drept incriminată de poet: „Cuvinte lacustre,/ plîng în ghivece de Martiri,/ puse la ferestrele bordelurilor de Ziare,…”. Este deplînsă soarta cuvintelor angajate insolit, grotesc: „La măcelăria Cuvintelor,/ în colţul străzii Destinului,/ se vînd ciolane de fraze stricate,/ pulpe de înţelesuri pentru prăjit,…”. Şi cu acest fragment am ilustrat originalitatea combinaţiilor

verbale resentimentare, ce defulează o atitudine poetică provocată de revolta împotriva nonsensului existenţei. În cele din urmă e metaforizată „iarna Cuvintelor,/ care ningeau peste Zilele noastre,…" şi e deplînsă soarta lor, căderea: „în Noroiul unor Cuvinte,/ obscene şi pline de invective", şi, finalmente, sucombarea lor: „Cimitire de cuvinte se înşiră în sufletele,/ ce vor şi speră la Înviere,…". Aici cuvintele s-au întors la poezie. Însă, cuvîntul e numai instrumentul ce nu e numai al poetului, doar a lui e problema de fond a existenţei iluzorii, resimţită ca atare în termenii existenţialismului de la începutul secolului 21. Acesta e miezul, laitmotivul zecilor de poezii semnate de Sorin Cerin, distribuite studiat, presupun simbolic numerologic, în fiecare plachetă cîte 77, nici una în plus sau în minus. Din sămînţa acestei idei generos semănate, se ridică pentru poetul obosit de atîta frămîntată gîndire: „Ierburi de întrebări ce unduiesc alene peste pleoapele/ Asfinţitului,/ ce abia se mai pot ţine întredeschise,/ în zarea unor Răspunsuri,/ ce par a fi migrat către depărtările reci ale Uitării." Nota meditativă a acestor versuri nu e cu totul descurajantă. Poetul nu e nici depresiv, nici anxios, pentru că are un temperament tonic. El o ia mereu de la început, cu declaraţii de neînvinsă voinţă de a înţelege, fără să accepte, ca astfel să se poată

întoarce spre cunoaşterea de sine. În imagini poetice rare se conturează un fel de rezumat al discursului poetic, concentrat în poezia Ierarhia Deşertăciunii, încheiată, în termenii contemporaneităţii absurdului. E un mod de a reînnoi ceea ce s-a mai spus, că „mîncăm absurd pe pîine”. Pluralul indică în poet un exponent în numele omului, în general, „granitul” semnificînd taina de nepătruns de care se loveşte „trestia gînditoare”: „Căţăraţi pe Stîncile Vieţii,/ vrem să înţelegem granitul ca şi cum ar fi,/ o trestie conştientă de Sine. || Demolăm pilonii Naturii Iluziei Vieţii,/ încercînd să punem în locul lor,/ Un Vis cu mult mai străin de noi înşine. || Ruinăm slăbiciunea,/ … devenind propriile noastre epave,/ ce rătăcesc spre nicăieri. || … Să fie ochii Societăţii de Consum făcuţi doar pentru a/ privi Ierarhia Deşertăciunilor? Iubirea, care ar merita un comentariu al nuanţelor la care trimit imaginile poetice, este, în Vis şi realitate, o: „icoană prinsă de pereţii reci şi insensibili,/ ai unei catedrale a desfrîului, cum este Societatea de Consum,/care ne consumă vieţile,/ pentru un Sens ce nu-l vom afla niciodată.” Dincolo de jocul cuvintelor se remarcă substantivul grav ce anulează cu totul sacralitatea catedralei. E un transfer de semnificaţii fabricat de revolta permanent revărsată asupra tipului de societate în care trăim. Viaţa noastră, se

lamentează poetul în Feline Existenţiale: „ se vinde scump la tejgheaua Destinului,/ pentru a da gust Desfrîului,/ abonat cu cartelă de plăceri în regulă,/ la Societatea de Consum.”/… „Promisiuni Deşarte,/ şi-au pierdut cheile Împlinirii,/ iar acum fac Morala cartelului de Legi,/ alături de prostituatele politiciene ale momentului”. Limbajul violent, ca săgeţi poetice aruncate şi contra degradării teribile a politicului, defulează o revoltă de tip nihilist, ridicată la rang de principiu. Ţinta absolut actuală este încă şi mai evidentă atunci cînd, în poezia Jocul de-a Viaţa cu Moartea, este incriminată, cam în aceiaşi termeni, „grădina Societăţii de Consum Foamete,/ drept mari atleţi ai tăierilor de venituri./ Cîntarele false şi isterice ale Politicii,/ ne drămuiesc cu parcimonie fiecare Clipă…”. Schimbînd subiectul, vocabula „clipă”, în raport cu „eternitatea”, actualizează o notă din arsenalul de cuvinte specifice din limbajul marelui gînditor existenţialist care a fost misticul Kierkegaard. După cum atitudinea clar atee, cînd e vorba de Dumnezeu şi biserică în poeziile lui Cerin, actualizează durităţi de limbaj, cu particularităţi ale existenţialismului sartrean, în timp ce Matematica existenţei şi multe alte poezii ne readuc în memoria culturală imaginea acelei „monde cassé ” percepută critic de francezul Gabriel Marcel. Poate cea mai

densă în concepte complementare „existenţei”, dintre poeziile celei dintîi plachete, este Desfrîu. Sînt încercări de a da definiţii, de a pune în relaţie lucrurile prin inversiune cu sens, din nou foarte grav acuzatoare, cum e cea cu adresă la „mănăstire”. Sigur, nefericirea fiinţei care scrie o asemenea poezie, vine nu numai din conştiinţa căderii omului în lume sub blestem divin, dar şi din ceea ce ar fi o consecinţă, respingerea, pînă la blasfemie a nevoii de Dumnezeu. Interogaţia, din poezia Desfrîu, care pare că lasă cititorului libertatea de a da particulare răspunsuri, e un tertip al poetului conştient de ceea ce afirmă la modul mascat: „Existenţa este o nălucă prinsă între două vise, Spaţiul şi/ Timpul./ Pacea va fi mereu datoare Războiului cu propriile ei/ arme, Deşertăciunea Democraţiei şi Dictatura./ Care desfrîu nu-şi are mănăstirea sa şi care crimă,/ democraţia ei? ” Poezia continuă cu o nouă definiţie a „Existenţei” ca „joc de noroc”, însoţită de „Speranţă”, niciodată lăsată în voia „liberului arbitru”, care i-ar da omului libertatea de a schimba ceva. Rămîne numai libertatea fiinţei de a judeca propria existenţă, etern îngrădită să poată depăşi absurdul. Natura demonstrativă a poetului îl condamnă, extroversiv, la excese, încît risipeşte prea generos ce a adunat cu greu din biblioteca propriei vieţi şi a cărţilor. Paradoxal, acelaşi temperament e

sursa puterii de a trăi autentic sentimentul de alienare, de înstrăinare şi accentuată singurătate, pînă la a-şi simţi sufletul ca o „casă în ruină”, din care, plecată, fiinţa căzută în „neant”, mai are şansa de a fi sortită „Eternităţii”. Rămîn multe alte comentarii de făcut la cîteva cuvinte preferate ale poetului, înscrise cu majusculă. Dar, despre „Iubire”, „Dumnezeu”, „Biserică”, „Absurd”, „Clipă şi Eternitate”, „Tăcere” şi „Moarte”, poate, altădată. Ar merita, pentru că acestui poet nu-i lipseşte inspiraţia rîvnită de alţii, cum scria poeta Magda Cârneci, dar el trebuie să se ferească de pericolul de a rămîne un artifex, şi, încă, să nu calce prea apăsat pe urmele din Bacovia ori Emil Botta, spre a nu le desfigura prin exces."

- Ana Blandiana:"Poezia de meditatie pe care o scrie Sorin Cerin nu este o versificare de adevaruri filozofice,ci o impletire de revelatii despre aceste adevaruri.Iar raportul dintre intensitatea acestor revelatii si indoiala din care sunt construite adevarurile este chiar piatra filozofala a acestei poezii.De altfel,secretul de a putea fixa fulgerul revelatiei este o problema la fel de subtila ca si aceea a pastrarii energiei solare din zilele calde in cele reci."

- **Theodor Codreanu**„Sorin Cerin este un gânditor aforistic paradoxist, de o mare mobilitate a minţii, mânuind cu măiestrie antitezele, îmbinându-le oximoronic sau alternându-le chiasmatic în probleme cu mize majore din viaţa noastră spirituală şi socială. Poezia din Liberul arbitru este o prelungire a manierei sale de meditaţie, impregnând-o şi cu o doză potrivită de kynism (în sensul dat cuvântului de Peter Sloterdijk), reuşind, totodată, performanţa de a rămâne pe teritoriul lirismului autentic chiar şi atunci când vituperează „Corbii vulgari necrofili şi necrofagi ai Viselor”.
- **Ioan Holban**„Despre expresivitatea și bogăția înțelesurilor transmise Celuilalt prin tăcere a scris pagini antologice Lucian Blaga. Poetul de azi scrie, în Marile Tăceri, o poezie a sentimentului religios, nu de amvon, însă, ci în gînd cu Dumnezeu, în meditație și în fulgerarea gîndului spre clipa Creației. Poezia lui Sorin Cerin este a unui alt Cain rătăcind în pustie, păstrînd, încă, frânturi din bucuria edenică pentru a ieși din ”menghina” lumii unde omului căzut i se surpă orizontul sufletului în ploi de foc și urme de plumb”.

- **Prof.univ.dr.Maria Ana Tupan** "Meditaţiile lirice ale lui Sorin Cerin au ceva din amestecul paradoxal de disperare şi energie a revoltei din eseurile filosofice ale lui Emil Cioran. Sesizarea tragismului şi grotescului existenţei nu conduce la paralizie psihică, ci la nihilism exorcizant şi blasfemitor. Sfada cu “adulterinul Dumnezeu” – apelativ şocant dar foarte expresiv pentru idea de păcat originar al lui … Dumnezeu care trebuie să fi zămislit lumea rea prin adulter cu Satana – capătă accente sarcastice în vignetele unei Biblii desacralizate, cu un Creator care meştereşte firmamentul la o masă de fierar şi un Diavol în care s-au contopit toţi frondiştii hippy-rap-punk-porto-ricani:

[…] stelele alcoolice, ale unui Univers, lacom, meschin şi cinic, băute de Dumnezeu la masa Creaţiei,

pe cerurile înlăcrimate ale Fericirii, mâzgălite cu graffiti de Diavol,

Dacă poetul şi-a propus în poemul La un grătar un exerciţiu urmuzian, reuşita e perfectă. Nu numai ingenioase salturi mortale pentru logica identităţii de pe un nivel ontologic în altul admirăm aici, ci şi

tropismul de o barocă inventivitate al unui Eucharist pe dos, căci într-un univers al vieţii spre moarte, cel care se frânge e spiritul, cuvântul, pentru a revela un ... trup deleuzian, animalic, descris ca minuţioasa hartă anatomică a unui student medicinist. Poetul ne surprinde prin noutatea şi revelaţia definiţiei aforistice, căci, după primul moment de surpriză, acceptăm peisajul moralizat al timpului, cu un trecut mort, un viitor viu şi un prezent iluzoriu, contrar sentimentului comun că viaţa trăită e eul nostru cert, că doar prezentul există cu adevărat şi că viitorul e pură ipoteză. Cerin redefineşte fiinţa umană ca aflându-şi autenticitatea în multiplicarea mentală a realităţii terne şi ca proiect existenţialist".

- **Prof.univ.dr. Mircea Muthu** "Disperarea de a găsi un Sens existenţei contemporane aluvionează testimoniul poetic al lui Sorin Cerin în care amurgul limbajului, asociat cu „clepsidra spartă" a timpului,este resimţit – cu acuitate tragică – de „cuvintele noastre torturate".

"Meditaţia, întoarsă spre sine însăşi de „oglinzile întrebării"sau de către „ochii" fabuloşi ai Oceanului nesfârşit, se automacerează la aceeaşi temperatură febrilă, de arc voltaic, enunţată – in nuce –de sintagma „ploilor de foc".

- **Prof.univ.dr. Cornel Ungureanu** " Sorin Cerin propune un discurs poetic despre felul de a trece "dincolo", o reflecţie şi o îngândurare care are nevoie mereu de majuscule. Cu majuscule, cuvintele pot să suporte accentele apăsate ale autorului care păşeşte. cu atâta energie, pe tărâmurile frumos traversate de cei înzestraţi cu harul preoţiei. Sorin Cerin ritualizează timpurile deconstrucţiei poetice, dacă e să înţelegem cum se cuvine desfăşurarea versurilor sub steagul titlului."
- **Prof.univ.dr. Ion Vlad** "Sorin Cerin si-a definit poemele din volumul "Marile Taceri""poezii de meditatie" Fara indoiala,reflexivitatea e dominanta creatiei sale, prezidate de interogatii,revolta,nelinisti si o dramatica cercetare a TACERII,topos al indoielilor,al cutezantei si al aventurii spiritului in permananta cautare a adevarului;poezia sa urmeaza unei axiologii de un intens dramatism.E lirica luciditatii,a meditatiei si a lirismului autentic".
- **Lect. univ.dr. Laura Lazăr Zăvăleanu**: "Intelectual format la şcoala bucureşteană, dar simţind nevoia să se revendice, admirativ, de la modelul critic al şcolii clujene, unde îşi identifică modelele exemplare în profesorii Ion Vlad şi

Mircea Muthu, Sorin Cerin îşi construieşte şi poezia intertextual, pentru că poetul Marilor Tăceri îşi declară peste tot maeştrii, identificaţi aici, intrinsec, cu Blaga (prin reflecţie filozofică şi structură prozodică uneori voit calchiată după Poemele luminii) şi Arghezi.Însuşi titlul volumului, Marile Tăceri, impune imperativul unui dialog implicit cu poezia lui Arghezi purtând acelaşi titlu.Căutărilor febrile din Psalmii arghezieni ale unui Dumnezeu chemat să se arate, le răspund aici interpelările fără odihnă ale unui apostat credincios, care se sfâşie, în pustia gândului şi a imaginii frânt oglindite de lumea declarată, între dragoste denunţatorie şi revoltă tandră, între blestem incantatoriu şi rugă deghizată, de veşnic îndrăgostit, fără putinţă de a-şi declina, în realitate, fervoarea, deşi cuvântul experimentează, estet, întregul lexic blasfemiant şi apocaliptic.O duplicitate izbăvitoare, în fapt, care - strigându-şi drama înstrăinării şi a introspecţiei ratate, ca şi neputinţa întâlnirii cu celălalt sau spaima suprapunerii cu el, într-o lume al cărei sens este rătăcit în „tenebrele lagărelor de idei”, la interferenţa unui timp şi unui spaţiu ajunse “la capăt de hotar ” -,naşte, in litania `a rebours,

semnele creaţiei mântuite, în plin festin cinic, “pe masa olarului iubirii"

- **Conf. univ. dr.Călin Teutişan** "Poezia lui Sorin Cerin declamă o fatală nostalgie a Sensului. Gândirea poetică încearcă recuperarea lui, din fragmente disparate, readuse la un loc prin travaliul liric, închipuind o posibilă hartă reconstituită, fie şi fragmentar, a lumii, dar mai ales a fiinţei. Metaforismul neovizionarist este cadrul de referinţă al acestor poeme, traversate, când şi când, de parabole ale realului, "citit" în cheie simbolică, dar şi ironică. Cinismul lipseşte cu desăvârşire din versurile lui Sorin Cerin.Aceasta înseamnă că personajul liric ce cuvântă în paginile de faţă, mai exact conştiinţa lirică, pune o presiune etică asupra realităţii, forţând-o astfel să-şi asume propriile adevăruri uitate."
- **Prof.univ.dr.Cornel Moraru**"Profet al neantului existenţial, poetul face parte din categoria moraliştilor, rezumând într-o manieră fulgurantă precepte aforistice şi proiecţii aspre dintr-o viziune extatică de sfârşit de lume. Meditaţiile sale dezvoltă o retorică furibundă pe tema "nonSensului Existenţei", deşi exprimă mai mult îndoieli decât certitudini şi întrebări decât răspunsuri. Intensitatea implicării în acest demers

liric atinge, pe rând, cote extreme: de la jubilaţie la sarcasm şi de la indignare, din nou, la extaz..."

- **Prof.univ.dr. Ovidiu Moceanu** "Prin cimiterele viselor, volumul semnat de Sorin Cerin, poezia marilor întrebări existenţiale îşi caută un nou statut, construind, în texte care comunică subteran, un chip al omului interogativ. "Catedrala existenţei" are capcanele ei, "Adevărul absolut" pare de neatins, "Crinii albi ai adevărului" pot ucide, "dacă nu-şi aeriseşti cămara minţii", eul poetic descoperă mai degrabă un "Dumnezeu prea amar"... Toate acestea sunt expresii ale unei stări de mare tensiune interioară, în care luciditatea săgetează revelaţia şi limitează trăirea deplină a sensului existenţei".
- **Prof.univ.dr. Dumitru Chioaru**"Discurs profetic, filosofic sau poetic? - e greu de determinat în care se încadrează textele lui Sorin Cerin. Autorul le înglobează toate trei într-o formulă personală, aparent desuetă estetic, rostind însă cu suflu de poeta vates ultimele cuvinte dinaintea Apocalipsei. O apocalipsă în care lumea desacralizată şi dominată de false valori sfîrşeşte pentru a putea regenera prin Cuvînt".

- **Prof.univ.dr. Ştefan Borbély** "Spirit profund şi sincer religios, Sorin Cerin caută disperat după diamantul ascuns în negurile molozului, ale cenuşii. Un întreg arsenal al modernităţii negative - căni ale pustiului, apa uitării, abatoare, sărbătoarea continuă a suferinţei, maimuţa de lemn putrezit etc., etc. - e chemat să denunţe, în versurile sale, "armele letale ale societăţii de consum" şi "ospiciul" alienării prin mercantilizare a existenţei noastre de fiecare zi. Tonul e apodictic, pasional, profetic, nu admite nuanţe sau replici. "Noii paşi ai credinţei" sunt enunţaţi peremptoriu ca speranţă a mântuirii colective, "lumina divină" se întrezăreşte, izbăvitor, la capătul încă îndepărtat al supliciului, însă, pe moment, poetul pare să fie preocupat exclusiv de retorica eschatologică, întrezărind decădere, demisie morală sau ruine cam peste tot pe unde-l poată paşii sau privirile"
- **Gheorghe Andrei Neagu** "Definitoriu pentru acest autor pare să fie pe drept cuvânt, îndoiala, drept piatră de temelie a poemelor sale(Greșeala pag.73)Îl felicit pe autor pentru cutezanțele sale stilistice din "Din ochii luminii divine pag.81 precum și din celelalte păcate cuibărite în sânul lui creator. Cred că literatura română are în Sorin

Cerin un scriitor al mileniului 3 care trebuie abordat cu mai multă insistență de critica de specialitate"

- **Marian Odangiu**“Lirica lui Sorin Cerin este una a întrebărilor esenţiale: relaţia Fiinţei cu Divinitatea într-o lume din ce în ce mai distorsionată valoric (şi distorsionantă în acelaşi timp !), dispariţia unor repere fundamentale - atrăgând după sine interogaţii copleşitoare şi infinite nelinişti -, absenţa tot mai tulburătoare a unor Adevăruri care să deschidă calea spre Mântuire, îndoielile profund demotivante asupra Sensului Vieţii, absurd înălţat la rang de raţiune existenţială alimentează spaima şi angoasele poetului. Versurile sale dezvoltă astfel o veritabilă retorică a disperării, în care, aidoma unei insecte halucinate de Lumină, autorul lansează întrebări fără răspuns, caută confirmări acolo unde acestea au intrat de mult în disoluţie, navighează îndurerat dar lucid printre imagini şi metafore de elevată şi convingătoare pregnanţă, construieşte scenarii apocaliptice despre Viaţă, Iubire şi Moarte…”
- **Eugen Evu**:"...cărțile par a fi obiecte de cult-cultură-proprie testamentară ale unui ceremonial, …al neo-cunoașterii, platonic-socratice sub semnul “Guvernământului General al Genezei”

bunăoară. Ceea ce merită considerat este și imperativul transparent al autorului de a comunica în limba natală, românească. Singurătatea atribuită Sacrului este totuși a ființei umane în ipostaza ei reductivă, a condiției umane….Cum Vinea scria, poetul vede idei ale sale, sau oglindire în 'odaia cu oglinzi' a bibliotecii universale. Un destin desigur personal, in mare parte asumat, nota bene.În volumul Politice, la extrema lui H.R. Patapievici poetul este bine-știutor al problemei eliadești, al "căderii umanului în zoon politikon"…Între raționalism și iraționalism, Sorin Cerin navighează pe Oceanul Interconnection."

Aprecieri critice despre opera sapiențială, aforistică la Sorin Cerin

---

- **Fabrizio Caramagna** declara despre Sorin Cerin în Culegere de înţelepciune, că este:"**O operă monumentală ce scrie istoria aforismului. Sorin Cerin este considerat unul dintre cei mai importanți scriitori de aforisme. Este autorul monumentalei lucrări, care scrie în prezent istoria aforismului, intitulată Culegere de Inţelepciune, ce include 11 486 de aforisme, structurate în 14 volume. Culegere de înţelepciune este considerată una dintre**

cele mai extinse opere din domeniul aforistic, până în prezent."

- *Prof.univ.Dr.*Ion Dodu Bălan considera despre Sorin Cerin că:" este un autor de studii filozofice pe teme îndrăzneţe şi ambiţioase despre nemurire, efemeritate şi eternitate, despre moarte, neant, aneant, credinţă, dor, etc.În faţa unei asemenea creaţii suntem datori să stabilim nuanţe, să aşezăm specia în istoricul ei.Specia aceasta zisă sapienţială cunoaşte o îndelungată tradiţie în literatura universală, de la Homer la Marc Aureliu, François de la Rochefoucauld, Baltazar Garcian, Arthur Schopenhauer şi numeroşi alţii iar în literatura română de la cronicarii secolelor XVII şi XVIII, la Anton Pann, Constantin Negruzzi, Mihai Eminescu, Nicolae Iorga, Garabet Ibrăileanu,Lucian Blaga, George Călinescu până la Corneliu Vadim Tudor.Marele critic şi istoric literar, Eugen Lovinescu, exprima odată părerea şi sublinia „caracterul aforistic”, sapienţial, ca una dintre particularităţile care fac originalitatea literaturii române, găsindu-i justificarea în legătura cu firea poporului român, iubitor de proverbe admirabile.Chiar dacă a trăit un timp în afara ţării, Sorin Cerin şi-a purtat după cum ne spun

aforismele sale – ţara în suflet, fiindcă vorba ilustrului poet Octavian Goga „ori unde mergem suntem acasă pentru că până la urmă toate drumurile se isprăvesc în noi”.În aforismele lui Sorin Cerin descoperim experienţa proprie a unui suflet sensibil şi a unei minţi lucide, dar şi Welthanschaung-ul neamului din care face parte, exprimată într-o formă concentrată, densă.Sorin Cerin este un „moralist” cu o gândire şi sensibilitate contemporană. Unele din aforismele sale concentrate ca energia într-un atom, sunt adevărate poeme într-un vers.Multe din formulările sale gnomice sânt expresia unei minţi iscoditoare, a unei gândiri pătrunzătoare, echilibrate, bazată pe observarea pertinentă a omului şi a vieţii, dar şi pe o bogată informaţie livrescă.Astfel, el se încumetă să definească nemurirea ca „eternitatea clipei” şi recunoaşte „libertatea destinului de a-şi recunoaşte propria sa moarte în faţa eternităţii”, „clipa eternă a lui Dumnezeu care se oglindeşte la infinit în Cunoaştere, devenind trecătoare, deci Destin care este imaginea nemuririi”.”Nemurirea este pustiu doar pentru cei care nu iubesc”,”nemurirea este jocul de lumini al Fiinţei cu Destinul pentru a înţelege ambii importanţa iubirii.Fireşte literatura gnomică, sapienţială, e

dificil de realizat, dar Sorin Cerin are resurse pentru a o realiza pentru cele mai mari exigenţe.A dovedit-o în capacitatea de a pune Absolutul în corelaţie cu Adevărul, Speranţa, Credinţa, Păcatul, Minciuna, Iluzia, Deşertăciunea, Destinul, Absurdul, Fericirea, etc.Un exemplu de corelare logică a astfel de noţiuni şi atribute ale Fiinţei şi Existenţei, ni-l oferă aforismele despre Dor din volumul Revelaţii 21 Decembrie 2012.Bogate şi variate în conţinut şi expresie, definiţiile, judecăţile de valoare asupra uneia dintre cele mai specifice stări sufleteşti ale românului,”Dorul”, noţiune greu traductibilă în alte limbi, pentru că e altceva decât saudode-le portughez, soledad-ul spaniol, spleen-ul englez, zeenzug-ul german, melancolie,francez.Fireşte, mai este loc pentru îmbogăţirea acestui capitol, dar ce s-a realizat este foarte bun. Iată câteva exemple care pot fi luate de „pars pro toto” pentru ambele cărţi: „Prin dor vom fi mereu împreună loviţi de aceleaşi valuri ale Destinului ce vor să ne despartă nemurirea de eternitatea lacrimii noastre”, „Dorul este cel care a dat întreaga eternitate la o parte pentru a se putea naşte într-o zi ochii tăi”,„Dorul este libertatea de a fi a iubirii”,„Dorul este focul care arde viaţa pregătind-o de moarte”.".

- *Prof.univ.Dr.*Adrian Dinu Rachieru afirmă:"..putem, pensa, desigur formulări citabile, chiar memorabile.Viaţa de pildă, este "epopeea sufletului", viitorul ni se înfăţişează ca "părintele morţii".În fine părăsind "lumea ţărânei" intrăm în spaţiul virtual, în "eternitatea clipei" (ce ni s-a dat).
- **Prof. univ. dr. Florentin Smarandache**, sublinia despre opera aforistică a lui Sorin Cerin, în revista Destine literare, nr. 39, pag. 92, iulie-octombrie 2016,[29] sub titlul, Un Expatriat și Repatriat Scriitor Român, că, cităm:"Am citit cu interes volumele de aforisme şi de suflet ale scriitorului Sorin Cerin. Am afinităţi deosebite pentru literaţii care au cunoscut exilul, deci au fost în aceeaşi situaţie ca subsemnatul. După mineriade, emigrează în Statele Unite, unde locuieşte câţiva ani, apoi revine în România. Domnul Cerin, născut în anul 1963, la Baia Mare, a urmat studiile la Institutul de Limba şi Cultura Italiană din Bucureşti. În prezent este membru de onoare al Asociaţiei Canadiene a Scriitorilor Romani.A debutat cu poezie în anul 1986, iar în volum cu romanul Destin în anul 2003. În ultima perioadă s-a dedicat aforismelor şi meditaţiilor filozofice (logica şi fenomenologia

coaxiologica).Mulţi critici au evidenţiat valoarea scrierilorsale, pecum Adrian Dinu Rachieru (—formulări citabile‖), Al. Florin Tene (—sensurile adânci ale revelaţiilor‖), Maria Ana Tupan (—amestecul paradoxal de disperare şi energie‖), Ion Vlad (—reflexivitatea e dominantă creaţiei sale‖), Cornel Moraru (—profet al neantului‖), Theodor Codreanu:—Sorin Cerin este un gânditor aforistic paradoxist‖ –cu care subscriu din plin.În creaţiile sale se simt reverberaţii paradoxiste (—Ploi de foc‖), pesimiste (_'Nonsensul existenţei‖, —Învaţă să mori‖), metaforice (—Zâmbetul este floarea sufletului‖), logice(—Bineînţeles că şi moartea dispare odată cu fiinţa‖).Unele aforisme sunt memorabile, transformând autorul lor într-un eseist important. Aşteptam cu interes noile sale volume."

- Prof.Dr.Ion Pachia Tatomirescu susţine:"un volum de aforisme, Revelaţii – 21 Decembrie 2012, paradoxiste în majoritatea lor, salvându-se printr-un „curcubeu" în treizeci şi şase de „culori-teme" – un curcubeu propriu deci –, ca un steag fluturând în cerul, în priveliştea Fiinţei (luăm sintagma în accepţiunea lui Platon, din Phaidros, 248-b), ori din înrăzărita margine a Ei, pentru că autorul, deopotrivă poet, romancier şi sofist,

„părinte al coaxialismului“, sau lirosof, du-pă cum i-ar fi zis Vl. Streinu (pe vremea cercetării operei lui Lucian Blaga), ştie să se exercite întru catharsis pe arcul-orizont al cunoaş-terii metaforice din complementaritatea bătrânei, veşnicei Câmpii a Adevărului" sau "Înstrunarea paradoxistă a aforismelor lui Sorin Cerin într-un „curcubeu“ de treizeci şi şase de „culori-teme“ – cum spuneam mai sus – încearcă să circumscrie „sacrei date“ de 21 decembrie 2012: absolutul («Absolutul Omului este numai Dumnezeul său»), absurdul («Absurdul Creaţiei este Lumea născută pentru a muri»), adevărul («Adevărul este zăpada topită a Cunoaşterii, din care răsare iluzia lumii»), amintirea («Amintirea este lacrima Destinului»), cunoaşterea («Cunoaşterea se limitează la a nu avea limite»), cuvântul («Cuvân-tul este esenţa păcii pe care a făcut-o Dumnezeu cu sine, realizând că este lipsa din neant: dorul neantului»), destinul («Destinul este urma lăsată de gândul lui Dumnezeu în lumea sufletului nostru»), deşertă-ciunea («Deşertăciunea renaşte doar la maternitatea visului de a trăi»), dorul («În dor stă întreaga esenţă a lumii»), Divinitatea Supremă / Dumnezeu («Dumnezeu nu poate lipsi din sufletul unui om care iubeşte fiindcă iubirea

este Dumnezeu»), existenţa («Existenţa se hrăneşte cu moartea pentru a naşte viaţa»), fericirea («Fericirea este Fata Morgana a acestei lumi»), fiinţa («Fiinţa şi Nefiinţa sunt cele două căi ale lui Dumnezeu, pe care le ştim noi, din infinitatea de astfel de căi»), filosofia («Filosofia este desăvârşirea frumuseţii spiritului uman în faţa existenţei»), frumuseţea («Frumuseţea este poarta deschisă către graţiile cerului»), gândul («Gândul a născut lumea»), genialitatea («Genialitatea este floarea care răsare numai stropită cu apa perfecţiunii») / geniul («Geniul înţelege că unica frumuseţe a lumii constă în iubire»), greşeala («Greşeala nu poate greşi niciodată»), haosul («Haosul este sensul fiinţei faţă de perfecţiunea nefiinţei»), iluzia («Iluzia este esenţa regăsirii în neant»), infinitul («Infinitul este gardianul întregii existenţe»), instinctul («Instinctul este simţirea de către nefiinţă a fiinţei»), iubirea («Iubirea este unica arie a împlinirii din simfonia absurdului»), lumina («Lumina este marea revelaţie a lui Dumnezeu faţă de el însuşi»), moartea («Moartea nu poate muri»), ochiul / ochii («În spatele ochilor se ascunde sufletul»), politica («Gunoaiele umanităţii îşi găsesc singure locul: sunt bogate!»), răutatea («Răutatea este dimensiunea de bază a

umanului, în numele binefacerii sau al iubirii»), religia («Religia este speranţa îndoctrinată»), Satan («Satan este cel mai mare deschizător de drumuri al omenirii»), sinuciderea («Societatea este structura sinuciderii colective cel mai adesea inconştiente sau foarte rar conştiente»), speranţa («Speranţa este cel mai apropiat partener»), timpul («Timpul primeşte moartea, trecând în amintire Destinul»), viaţa («Viaţa este naufragiul timpului pe ţărmul morţii»), viitorul omenirii şi 21 decembrie 2012 («Viitorul este legământul făcut de Dumnezeu cu viaţa» / «Începând cu 21 decembrie 2012, veţi realiza că moartea este veşnica viaţă curăţită de murdăriile acestei lumi»), şi visul («Visu-i împlinirea nonsensului»)."

- **Al. Florin Țene** afirma despre volumul de aforisme intitulat Revelații că: "recenta carte a scriitorului Sorin Cerin"Revelaţii-21 Decembrie 2012"apărută la editura PACO-2008,Bucureşti, cu o " postfaţă" pe ultima copertă semnată de Al. Florin Ţene, este structurată în 36 de secvenţe cuprinzând cuvinte asupra cărora filozoful s-a aplecat, explicându-le şi interpretându-le filozofic şi chiar etimologic.Înainte de a plonja, prin interpretare, în sensurile adânci ale revelaţiilor trebuie să explicăm ce înseamnă acest cuvânt,ce

stă la baza şi etimologia lui.Cuvântul vine de la latinul revelatio, însemnând o dezvăluire, neaşteptată descoperire a unui adevăr ascuns,a unei taine,a unui talent.În concepţie religioasă însemnând o dezvăluire a voinţei lui Dumnezeu, făcută unor persoane,în mod supranatural.Cartea are substanţă filozofică,chiar dacă reflecţiile lui Sorin Cerin sunt cugetări, aforisme sau apoftegme,ordonate tematic şi alfabetic,de fapt sunt adânci expresii ce exprimă o substanţă filozofică, uneori cu sens de previziune.Spuneam mai de mult că sunt probleme pe care le poţi înţelege prin lecturi şi lecturi prin care îţi poţi limpezii şi înţelege problemele. Cartea de faţă face parte din a doua categorie, îmbogăţind pe cititor cu suportul şi înţelepciunea unor meditaţii profunde şi originale.Sorin Cerin, prin această carte, se înfăţişează cititorilor săi cu un bagaj de cultură vastă şi cu o referinţă variată. Îmi dau seama că îl are ca model pe Bergson, dar şi pe existenţialişti. Nu este departe de Goethe şi-l cunoaşte pe Socrate care spunea: Căci atunci întreaga veşnicie nu pare a fi altceva decât o singură noapte senină. De la acest punct pornesc Revelaţiile autorului nostru. Iată ce frumos spune: Viaţa este epopeea sufletului printre clipele irosite

ale eternităţii.Aceste cugetări sunt adevărate micropoeme şi ele exprimă sensuri, trăiri, interpretări ce-l apropie de axiomele şcolii ionice,principiile deveniri lui Heraclit: Destinul nu poate începe şi nici sfârşi,fiind sinele începutului şi sfârşitului. Autorul acestui volum de revelaţii este un bun cunoscător al limbii române şi exprimă o logică, originală, a cuvintelor din care, uneori, izvorăşte ilogicul sensurilor date de cuvinte sau din propoziţiile formulate. El iubeşte schemele filozofice cu depăşirile limitelor cunoaşterii, prin ontologic ajungând la gnosologic.Unde metafora,comparaţia fără termenul de comparat, are rolul de pelerină de sub care autorul scoate mâna să „vadă“ dacă ”plouă“ cu lumină. Şi întradevăr plouă cu lumina înţelepciuni,fiindcă autorul cunoaşte faptul că limba română are posibilităţile infinitului în exprimare. Fericiţi aceia care n-au ameţit aplecându-se peste abisul ei."

Culegere de înţelepciune

Una dintre cele mai prestigioase edituri româneşti, Editura Eminescu, îi publică în toamna anului 2009 întreaga operă sapienţială incluzând toate volumele de aforisme scoase înainte cât şi alte volume care nu au văzut lumina tiparului până la acea dată.Academicianul Gheorghe Vlăduţescu, filosof,

una dintre cele mai mari somităţi din cadrul filosofiei culturii şi umanismului consideră despre :" *Culegere de înţelepciune*:"**Literatura sapienţială are o istorie, poate, veche cât scriitura însuşi.Nu numai în Orientul Antic, dar şi în vechea grecie „ înţelepţii" au ales forma apoftegmatică (sentenţiară), uşor memorabilă, pentru a face, ceea ce se numea în tradiţie elină, paideia, o educaţie a sufletului pentru o formare a lui.Şi în cultura românească tradiţia este bogată.Dl. Sorin Cerin se înscrie în ea făcând o operă de tot remarcabilă.Maximele – reflecţiile sale concentrează o experienţă de viaţă şi culturală şi din prea plinul ei se împărtăşeşte altora.Tuturor acelora care vor deschide paginile acestei cărţi de învăţătură, ca orice carte bună, ea le va răsplăti prin participare la înţelepciune, gândul bun al lecturii ei.**Această consideraţie asupra operei sapienţiale ceriniene a apărut în:Destine literare din Canadapaginile 26 şi 27, nr.8, Decembrie 2009,Oglinda literară nr.97, ianuarie 2010, pagina 5296 [30]De pe coperta acesteia aflăm următoarele: "Culegerea de faţă conţine toate volumele de aforisme tipărite dar reeditate acum, cât şi cele ce urmau să vadă lumina tiparului până la această dată.Este o ediţie de referinţă a operei sapienţiale ceriniene.Deschizând cartea aflăm de pe

prima pagină ce anume lucrări conţine:"În această culegere este publicată întreaga operă de aforisme scrise până la data bunului de tipar din octombrie 2009 de autor, însumând **7012** aforisme.Apar pentru prima oară operele de aforisme:Întelepciune,Patima,Iluzie şi realitate cât şi reeditările revizuite:Revelaţii 21 decembrie 2012,Nemurire şi Învaţă să mori.Toate operele de aforisme care au cunoscut si înainte lumina tiparului vor fi citate doar in actuala formulă îmbunătăţită a ediţiei de referinţă.”Recenzii şi ecouri în presă:Cronica română - *Mai mult decât o “Culegere de înţelepciune”* [31][32]Altermedia România- *Culegere de înţelepciune de Sorin Cerin*[33]Revista Familia-O "Culegere de înţelepciune" (noiembrie-decembrie)2009 pag.214,Azi citesc[34]Român în lume*Culegere de înţelepciune de Sorin Cerin scrie istorie literară* [35]În anul 2014 apare publicată întreaga operă aforistică a autorului sub titlul de **Culegere de Înţelepciune- Opere Complete de Aforisme- Ediţie de Referinţă** [36]] In limbile română şi engleză, respectiv, **Wisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference Edition**[37], culegere care conţine un număr de **11486 de aforisme**publicate anterior în 14 volume, incluse în actuala publicaţie.

Maxime celebre

- *Doar muritorii caută nemurirea fiindcă nemuritorii nu ştiu ce este aceasta.*
- *Zâmbetul este floarea sufletului.*
- *Dumnezeu este sufletul pereche al întregii lumi.*
- *Să fim optimişti, iubirea mea cea mare, fiindcă avem de partea noastră clipa şi nu Destinul, fiindcă avem eternitatea acestei clipe şi nu timpul, fiindcă ne avem pe noi, acum şi aici, şi nicăieri în urma clipei, fiindcă va ninge cu timp, şi această urmă va fi îngropată de stele căzătoare, devenind o amintire a unei lumi trecute.*
- *Totul este deşertăciune în afară de iubire. Războaiele, structuralizările sociale bolnave, mizeriile acestei lumi se datorează înstrăinării oamenilor de sinele lor care este Iubire şi atât.*

- *Bineînţeles cã şi moartea dispare odatã cu fiinţa*

Coaxialismul

Cărţi publicate

Literatură Sapienţială

Volume de aforisme

- Culegere de Înţelepciune - Opere Complete de Aforisme - Ediţie de ReferinţăWisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference Edition, **conţine un număr de 11 486 de aforisme structuralizate în 14 volume publicate anterior la alte edituri, ce sunt incluse în actuala culegere**. 2014
- Dumnezeu și Destin God and Destiny2014
- Rătăcire Wandering2013
- Libertate Freedom2013
- Cugetări esențiale2013
- Antologie de înţelepciuneAnthology of wisdom 2012 conţine un număr de 9578 de aforisme, maxime şi cugetări de Sorin Cerin.
- ContemplareContemplation 2012
- DeşertăciuneVanity 2011
- Paradisul şi InfernulParadise and Inferno 2011
- PăcatulThe Sin 2011
- IluminareIllumination 2011 Conţine un număr de 693 aforisme
- Culegere de înţelepciune în care apare pentru prima oară

volumele **Înțelepciune**, **Patima** și **Iluzie și realitate**, alături de cele reeditate ca **Nemurire**, **Învață să mori** și **Revelații**, volume apărute atât separat cât și împreună în culegere în edițiile de limbă engleză online sau tipărite, din Statele Unite, Wisdom Collection 2009Conţine un număr de 7012 aforisme

- ÎnţelepciuneThe book of wisdom 2009 Conţine un număr de 1492 aforisme.
- Învaţă să mori 2009 Conţine un număr de 1219 aforisme.
- Nemurire 2009 Conţine un număr de 856 aforisme.
- Revelaţii 21 Decembrie 20122008 Conţine un număr de 2509 aforisme.

Volume de inspiraţie sapienţială

- IubireAmourLove 2008
- Antichrist, fiinţă şi iubire 2007

Volume de studii filozofice

- CoaxialismulThe Coaxialism2007
- Moarte, neant aneant viaţă şi Bilderberg Group2007
- Logica coaxiologică2007

- Starea de concepţiune în fenomenologia coaxiologică2007

Volume de poezie filozofică

- Existenta si Timp - Poeme Filosofice[38](Statele Unite ale Aemricii) 2017
- Obiecte de Cult - Poeme Filosofice[39](Statele Unite ale Aemricii) 2017
- Copacul Cunoașterii - Poeme Filosofice[40](Statele Unite ale Aemricii) 2017
- Iluzia Amintirii- Poeme Filosofice[41](Statele Unite ale Americii)2017
- Iluzia Mortii - Poeme Filosofice[42](Statele Unite ale Americii)2017
- Eternitate - Poeme Filosofice[43] (Statele Unite ale Americii)2017
- Strainul Subconstient al Adevarului Absolut - Poeme filosofice[44](Statele Unite ale Americii) 2016
- Paradigma Eternitatii - Poeme filosofice[45](Statele Unite ale Americii) 2016
- Marea Contemplare Universala - Poeme filosofice[46](Statele Unite ale Americii) 2016
- Bisericile Cuvintelor - Poeme filosofice[47](Statele Unite ale Americii)2016

- Trafic de carne vie - Poeme filosofice[48](Statele Unite ale Americii) 2016
- Vremurile Cuielor Tulburi - Poeme Filosofice[49] (Statele Unite ale Americii)2016
- Divinitate - Poeme Filosofice[50] (Statele Unite ale Americii) 2016
- La Cabinetul Stomatologic - Poeme Filosofice[51] (Statele Unite ale Americii) 2016
- Origami - Poeme Filosofice[52](Statele Unite ale Americii) 2016
- Dinainte de Spatiu si Timp - Poeme Filosofice[53](Statele Unite ale Americii) 2016

Pe data de 18 noiembrie 2015 **Sorin Cerin** lansează în cadrul târgului de carte **Gaudeamus**. desfășurat la București,[54][55] cinci noi volume de poezie de meditație, scoase atât în format tipărit cât și online de către editura eLiteratura,[56][57] un proiect susținut de Uniunea Scriitorilor, respectiv Asociația Scriitorilor din București și editura Coresi.

- **A Fi Poet** editura eLiteratura, București 2015
- **O Clipă de Eternitate** editura eLiteratura, București 2015
- **Suntem o Hologramă** editura eLiteratura, București 2015

- **Zile de Carton** editura eLiteratura, București 2015
- **Fericire** editura eLiteratura, București 2015
- Nonsensul Existentei 2015 The Nonsense of Existence - Poems of Meditation[58] United States of America 2016
- Liberul arbitru2015The Free Will - Poems of Meditation[59] United States of America 2016
- Marile taceri 2015 The Great Silences - Poems of Meditation[60] United States of America 2016
- Ploi de Foc 2015 Rains of Fire - Poems of Meditation[61] United States of America 2016
- Moarte2015 Death - Poems of Meditation [62]United States of America 2016
- Iluzia Vieții 2015 The Illusion of Life - Poems of Meditation [63]United States of America 2016
- Prin cimitirele viselor 2015 Through The Cemeteries of The Dreams - Poems of Meditation[64] United States of America 2016
- Îngeri și Nemurire 2014
- Politice2013
- Facerea lumii 2013
- Cuvântul Lui Dumnezeu2013
- Alegerea Mantuitorului2013

Volume de poezie de filosofie a iubirii

- Filosofia Iubirii - Dragoste și Destin - Poeme Filosofice[65](Statele Unite ale Aemricii) 2017
- Filosofia Iubirii - Verighetele Privirilor - Poeme Filosofice[66](Statele Unite ale Aemricii) 2017
- Filosofia Iubirii - Fructul Oprit - Poeme Filosofice[67][68](Statele Unite ale Americii)2017
- Filosofia Iubirii - Lacrimi - Poeme Filosofice[69][70](Statele Unite ale Americii) 2017

Volume de poezie de dragoste

- Adresa unei cești de cafea 2013
- Memento Mori[71] 2012
- Parfum de eternitate[72] 2012
- Umbrele Inimilor[73] 2012
- Inimă de piatră amară[74] 2012
- Legendele sufletului[75] 2012
- Adevăr, Amintire, Iubire[76] 2012
- Eram Marile Noastre Iubiri[77]2012
- Suflete pereche[78] 2011
- Templul inimii[79]2011
- Poeme de dragoste[80] 2009

Romane

- *Destin* 2003
- *Trilogia Destiny cu volumele PsychoApocalipsa şi Exodus urmând să apară Lumina Divină doi ani mai târziu ce avea să întregească ciclul Originea lui Dumnezeu* 2004-2006
- *The origin of God apărut în Statele Unite ale Americii cu volumele The Divine Light PsychoThe Apocalypseşi Exodus*2006

Volume nonfictiune

- Wikipedia pseudo-enciclopedia minciunii, cenzurii şi dezinformării apărută în limba engleză cu titlul:Wikipedia: Pseudo- encyclopedia of the lie, censorship and misinformation [81][82][83][84] Prima carte critică la adresa wikipediei care dezvăluie abuzurile, minciuna, mistificările din această enciclopedie.
- Bible of the Light 2011

Referinţe critice pe autori și publicații

- Elvira SOROHAN [85] Convorbiri literare,paginile 25-28, nr.9 (237),septembrie 2015

- Al CISTELECAN [86] revista Familia nr. 11-12 noiembrie-decembrie 2015, paginile 16-18
- Laura Lazar ZAVALEANU [87]revista Familia nr.7-8, iulie-august, pagina 242, 2015
- Ana BLANDIANA -[88] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [89]
- Ioan HOLBAN [90] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [91]
- Maria Ana TUPAN [92] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [93]
- Cornel UNGUREANU [94]Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [95]
- Mircea MUTHU [96]Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [97]
- Ion VLAD [98]Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [99]
- Cornel MORARU [100] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [101]
- Marian ODANGIU[102] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977[103]
- Fabrizio CARAMAGNA - [104][105],[106][107][108][109][110][111][112][113][114]
- Acad. Gheorghe VLĂDUŢESCU - [115][116]paginile 26 şi 27, nr.8, Decembrie

2009,Oglinda literară nr.97, ianuarie 2010, pagina 5296 [117]

- Ştefan BORBELY [118] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [119]
- Calin TEUTISAN [120] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [121]
- Ovidiu MOCEANU [122] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [123]
- Gheorghe Andrei NEAGU [124] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998
- Ion DODU BĂLAN:Sorin Cerin-Despre creaţia sapienţială[125][126][127][128]"/[129]Agenţia de ştiri Napoca News,revista Nordlitera,Zona Interzisă, pagina Ligii Scriitorilor din România, Oglinda literară,Luceafărul românesc şi Destine literare din Canada.
- Theodor CODREANU [130] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [131],Dualismul ca ispită a raționalismului, Oglinda literară nr.167, noiembrie 2015, pag.11283-11284-11285 [132]
- Florentin SMARANDACHE: Un Expatriat și Repatriat Scriitor Român, Destine literare, revistă a Asociației Canadiene a Scriitorilor Români, nr. 39, pag.92,iulie-octombrie 2016 [133]

- Ion PACHIA TATOMIRESCU:Aforismele revelarii sacrului dienoc de 21 Decembrie 2012, in cerul lui Sorin Cerin: Oglinda literară nr.97, ianuarie 2010, pagina 5296 [134]
- Eugen EVU - Fulgurante la Sorin Cerin[135]
- Dumitru CHIOARU [136]
- Al Florin ŢENE: Sorin Cerin un filozof al metaforei şi un poet al cuvântului [137][138]Agenţia de ştiri Napoca News şi revista Nordlitera.
- Henrieta Anişoara ŞERBAN,Revista Kogaion Review [139] şi Revista Luceafărul Românesc "coaxialismul-de-sorin-cerin"/
- Adrian Dinu RACHIERU: [140][141] Revista Luceafărul românesc, Oglinda literară,nr. 89 din 2009
- Elisabeta Iosif, Mircea Alexandru Pop, Revista Zona Interzisă:Note critice asupra aforismelor şi cugetărilor din "Revelaţii 21 Decembrie 2012" [142]
- Denis Buican,Elisabeta Iosif"revelatii-21-decembrie-2012"-de-sorin-cerin

Bibliografie de critică literară

- Theodor Codreanu, Anamorfoze, editura Scara, București, pag. 130-148,[143]2017

- Ioan Pachia Tatomirescu, Pagini de istorie literara vlaha de maine, editura Waldpress, Timișoara, [144]2014
- Eugen Evu, Terapie de joc, editura Tipo Moldova, iași, pag. 268 [145] 2014

Antologii

- **The Little Red Book of Hope**,(Mica carte roșie a speranței)by Nick Lyons and Tony Lyons,*Skyhorse Publishing*; 1 edition (May 7, 2013)USA, pag 102,184 [146]
- **Antologia dell'aforisma romeno contemporaneo**,(Antologia aforismului românesc contemporan) autori Fabrizio Caramagna, Alina Breje, *Genesi editrice*, Italia [147] [148][149][150][151][152][153][154][155]2013
- **Quotes and Sayings: Quotes of Wisdom and Knowledge** by Pamela T Peters,CreateSpace Independent Publishing Platform; Lrg edition (May 6, 2012,USA, pag.35[156]
- **Pathways to Wisdom,: Inspired by Nature with Contemplative quotations** by MS Margaret L. Jackson, CreateSpace Independent Publishing Platform (November 20, 2014USA, pag. 43[157]

- **The Book on Truth and Honesty Quotes** by Neal Ranzoni, CreateSpace Independent Publishing Platform July 23, 2012,USA, pag.125[158]
- **The Book On "Wisdom Quotes" (The Book On Quotes Series)** by Neal Ranzoni,CreateSpace Independent Publishing Platform May 13, 2013,USA,pag.129[159]
- **Antologie de proză contemporană românească**, colecția Sărmanul Dionis, editura Scrisul contemporan, autor Carmen Cătunescu, Ploiești, 2014[160]
- **Antologie de poezie contemporană românească**,colecția Porni Luceafărul,editura Scrisul contemporan, autor Carmen Cătunescu, Ploiești,2014[161]
- **Dincolo de cuvânt**, coordonator Valentina Becart, editura Arhip Art, Sibiu[162][163]2012

Dicționare

- **Un Dicționar al Scriitorilor Români Contemporani, volumul IV, Opera Omnia**, pag.137 -146, coordonator Ioan Holban, editura Tipo Moldova, Iasi [164] 2016
- **Cartea ințelepciunii universale** - Dicționar de maxime și aforisme din cultura română și

universală, autor Nicolae Mareș, editura eLiteratura, București, [165] [166]2014

- **Dicţionarul scriitorilor români de azi**, autori Boris Crăciun şi Daniela Crăciun-Costin, editura Porţile Orientului, Iaşi. (revista Convorbiri literare)[167] [168]2011
- **Dicţionarul biobibliografic**, autori Anda Dejeu,Nicoleta Avram, Izabela Cerchezan, Andrei Cete, Sandra Cibicenco, Mădălina Olteanu, Andreia Precub, Roxana Roman, editura Dacia XXI, Cluj Napoca. [169]2011

Lansări de carte

- Lansarea celor cinci carti de poezie de meditatie la targul de carte Gaudeamus 2015 pe data de 18 noiembrie. Acestea sunt: Fericire, Suntem o Holograma, Zile de carton, O Clipa de Eternitate si A Fi Poet. Toate aceste carti sunt scoase de catre editura eLiteratura atat in format tiparit cum se vede in video cat si online. [170][171]
- Lansarea cărții de aforisme Revelații, la biblioteca metropolitană din București, [[2008][172][173]
- Lansarea Coaxialismului la librăria Mihai Eminescu, București, 2007[174][175]

Opera lui Sorin Cerin din arhiva internet

- Internet Archive Sorin Cerin

Sorin Cerin - Cote cărţi în principalele biblioteci din România

- Biblioteca Academiei Române
- Biblioteca Naţională a României
- Biblioteca Metropolitană Bucureşti

Sorin Cerin pe Amazon

- Amazon Sorin Cerin De aici pot fi cumpărate cărţile autorului Sorin Cerin, ce întregesc întreaga sa operă, în format tipărit sau kindle.

Sorin Cerin video-interviuri

- Sorin Cerin - Sfinxul din Bucegi si Sacralitate
- Interviu cu Sorin Cerin in parcul IOR
- Sorin Cerin - Despre moarte I
- Sorin Cerin _ Despre moarte II
- Sorin Cerin _ Despre viata
- Sorin Cerin - Despre fericire I
- Sorin Cerin - Despre fericire II
- Sorin Cerin - Despre fericire III
- Sorin Cerin - Despre moarte si divinitatea Luminii

- Sorin Cerin - Ce este viața?
- Sorin Cerin - Despre spiritualitate
- Sorin Cerin - Conștiința Universală
- Sorin Cerin - Despre Dumnezeu
- Sorin Cerin - Amintirea este esența lumii
- Sorin Cerin - Despre coaxialism - Interviul editiei cu Anda Gavril la TV Romania Cultural (2007)

Sorin Cerin pe Goodreads

- Pagina despre Sorin Cerin, cărţi apărute, citate,etc

Sorin Cerin în L'Aforisma nel mondo – letture e scritture aforistiche contemporanee

---

- L'aforisma in Romania, Sorin Cerin

Sorin Cerin pe YouTube

- Pagina de Youtube Sorin Cerin

Citate celebre

- Top Famous Quotes
- Notable Quotes
- Famous Quotes Fusion
- They Said So
- Sorin Cerin Philosopher Quotes

- Citate Sorin Cerin în limba suedeză
- Quote tab
- Sorin Cerin Share Quotes
- Sorin Cerin Quoted Daily
- Citate alese
- Citate celebre
- Citate celebre Rightwords
- Citate de dragoste
- Maxime de Sorin Cerin
- Citate in engleza (Goodreads quotes)
- Citate in engleza (Search Quotes)
- Citate in engleza (Successories Quotes)
- Citate in engleza (Famous Sorin Cerin Quotes)
- Citate in engleza (Famous Quotes by Sorin Cerin)
- Citate in engleza Sorin Cerin Favourite Famous Quotes)
- Citate in engleza (Sorin Cerin Great Quotes)
- Citate in engleza (Sorin Cerin Citate celebre.eu)
- Citate bizi
- Citate Descopera

Poeme

- Poeme de Sorin Cerin

Interviuri în presă cu Sorin Cerin

- Interviu cu filosoful Sorin Cerin

Referiri la opera lui Sorin Cerin

Andrei Hrebenciuc [176] Thomas Leitch Wikipedia U

Categorii: Filozofi români | Autori de aforisme | Scriitori români | Autori români | Eseişti români | Poeţi români | Participanţi la revoluţia română din 1989 | Naşteri în 1963 | Români în viaţă | Gânditori români

SORIN CERIN
-OGLINZILE PARALELE ALE GENEZEI-
-poeme filosofice-

SORIN CERIN
-OGLINZILE PARALELE ALE GENEZEI-
-poeme filosofice-

SORIN CERIN
-OGLINZILE PARALELE ALE GENEZEI-
-poeme filosofice-

SORIN CERIN
-OGLINZILE PARALELE ALE GENEZEI-
-poeme filosofice-